

DEMOKRATİK, ANTI EMPERYALİST GÜÇLER ARASINDA BİRLİK VE ELEŞTİRİ

'Ulusal Bağımsızlık İçin NATO'ya Hayır' kampanyamız, diğer sonuçlarının yanı sıra, demokratik, anti-emperyalist güçler arasında birlik ve eleştiri konusu açısından da önemli dersleri birlikte getirdi. Bu dersleri kampanya ile hemen hemen aynı günlere rastlayan, ve aralarında bazı kitle örgütlerinin kongrelerinin de bulunduğu somut gelişmelerle birlikte ele alarak değerlendirmemiz bundan sonraki çalışmalarımız bakımından büyük önem taşımaktadır.

Tek tek somut olgular üzerinde durmadan, son ayların konumuzla ilgili gelişmelerine genel olarak bakılınca, aşağıdaki gerçekler bir kere daha belirginleşmektedir:

1) Emperyalizme, büyük, tekeli burjuvaziye karşı mücadele son derece geniş bir sınıfsal çerçeveye sahiptir. Şehirlerde olsun, köylerde olsun, kadın-erkek, genç-yaşlı büyük bir kitle ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden yana bir tutum içindedir, bu amaçlar etrafında mücadeleye hazır olduğunu ortaya koymaktadır. Türkiye nüfusunun ezici çoğunluğunu oluşturan emekçiler kendi çalışma ve yaşama koşulları ile emperyalizmin, tekellerin sömürüsü arasındaki sıkı ilişkiyi, yurdun bağımsızlığını ortadan kaldıran anlaşmaların yol açtığı tehlikeleri ve kötü sonuçları görmeye başlamaktadır. CHP de dahil, bütün burjuva partilerinin emperyalizme bağımlılığı sürdürme po-

litikalarına, kitle haberleşme araçlarının beyin yıkama kampanyalarına rağmen ulusal bağımsızlık bilinci hızla gelişmektedir. Bağımsız, özgür bir Türkiye'nin kurulmasının önündeki engelin hangi güçler olduğu daha açıkça kavranmakta, ulusal kurtuluşla sosyal kurtuluş arasındaki sıkı ilişki her geçen gün daha geniş kitleler tarafından görülmektedir.

2) Ulusal bağımsızlık ve demokrasi bilincindeki gelişmelere, bilimsel sosyalist düşüncenin kitleler içinde artan bir destek kazanmasına rağmen, bu potansiyelin göreceli olarak hayli küçük bir bölümü aktif bir katkıya, kişisel olarak ya da örgütler aracılığıyla somut biçimler alan bir mücadeleye çekilebilmektedir. Bu durumun nedenleri arasında anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin birlik ve dayanışması konusunda önemli ilerlemeler sağlanamaması ve genellikle demokratik kitle örgütlerinin ait oldukları kitlelerle olan bağlarının, güçlü olmaması, bu durumun geçmişin son yıllardaki tahribatıyla daha da ileri boyutlara ulaşmış olması büyük bir rol oynamaktadır. En geniş kitlelerin aralarındaki çıkar ortaklığını yansıtan ortak hedefleri ön plana çıkartarak birlik ve dayanışma içinde mücadeleye girmesi her şeyden önce bu iki engelle karşılaşmaktadır.

3) 5 Haziran ve 11 Aralık seçimleri döneminde iyice keskinleşen görüş

farklılıkları ve tartışmaların, sonraki gelişmelerle birçok kesimde «durumu yeniden gözden geçirme» zorunluluğunun ortaya çıkması ile başlamıştır. Birçok hayal yıkılmıştır. Bazı hesapların görünür bir gelecek için geçerlilik şansı olmadığı ortaya çıkmıştır. Faşizmin saldırılarının bölücü, grupçu, dar hesapların bir yana bırakılmasını zorunlu kıldığı daha geniş kesimlerce görülmeye başlanmıştır. TİP etrafında örülmeye çalışılan düşmanlık çemberi doğrudan doğruya hayatın kendisi tarafından bütün bütün çökertilmektedir. Gerek geniş kitleysel gösterilerde, gerekse demokratik mücadelede son derece büyük bir önem taşıyan kitle örgütlerinin tahribinin engellenmesi ve sistemli bir çalışma ile gerçek işlevlerine kavuşturulması çabalarında TİP'in ve TİP'lilerin yeri kavranmakta, bu mücadeleyi paylaşma, işbirliği olanaklarını geliştirme eğilimi belirginleşmektedir.

4) Demokratik, anti-emperyalist güçler arasında dayanışma ve güç birliğinin sağlanması yönünde kapsamlı bir eğilim bulunmakla birlikte, atılan adımlar ilk adımlardır, sapmalar ve hastalıklar taşıyan, geriye dönüş olasılıklarına kapıyı açık bırakan adımlardır. Ortak sloganları, ortak örgütlenmeyi en güçlü, en kitleysel kılmayı değil, kendi sesini en çok duyurmak için hareketin genel çıkarlarını çabucak bir yana bırakabilen

grupçu tutumlar yaygındır. Çocukluk hastahıklarını aşabilmiş bir dayanışma henüz sözkonusu değildir. Üstelik, işbirliği ve dayanışma olanaklarının geliştirilmesi yolunda kimi adımların atılmış olması sapağın ortadan kalkması, yanlış tahillerin, geçerlilik taşımayan hedef göstermelerin geri alınması anlamına gelmektedir. Mücadelenin gittikçe daha geniş kitleleri kapsaması, burjuva propagandasının kitlelerin uyanışını engelleyemez duruma gelmesi kitlelerin eğitime yönelik çalışmalarını, ajitasyonu ve propaganda faaliyetlerini daha etkinleştirmemizi ve tüm yurda yaymamızı gerektirmektedir. Bine bunun gibi, en geniş güçlerin birlik ve dayanışması yolunda, kitle örgütlerinin gerçek işlevlerine kavuşturulması yolunda atılan her adım ideolojik mücadelenin yoğunlaştırılması ile beraber yürütülmesi kesin bir zorunluluk haline gelmektedir.

BİRLİK VE ELEŞTİRİ BİR BÜTÜNDÜR

Yukarıda özetlenen tesbitler, demokratik, anti-emperyalist güçler arasında birlik ve eleştirinin karşılıklı ilişkileri ve bir bütün oluştuşu üzerine somut derece açık bir kavrayışa ne kadar büyük bir önem kazandıgını ortaya koymaktadır.

Fabrikada, okulda, mahallede, köyde, ilçede, kırsacası her yerde izleyeceğimiz tutum içinde bulduğumuz somut gerçekliğin ihtiyaçlarına cevap verici olmak zorundadır. Bu somut gerçeklik ise, bir yandan somut derece geniş kesimler; verdiğimiz bağimsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadlesiyle ortak çıkarlara, ortak hedeflere sahip bulunmaları ortaklaşa yürütülebilme olasılığı varolan —ve bu olasılığı gerçek haline getirme sorumluluğuna taşıdığımız— bir mücadale vermeleri ile belirlenmektedir. İçinde bulduğumuz somut gerçekliğin ikinci yönü ise, bu geniş kesimler içinde bilimsel sosyalist bir politikayı benimseyenlerin önemli bir bölümü oluştuşması ve çeşitli sapağları bir etkinlik içinde bulunmaları şeklinde ortaya çıkmaktadır.

İçinde bulduğumuz somut gerçekliğin ihtiyaçlarına devrimci görevlerimizin gereklerine ancak bu iki yönü de dikkate alarak cevap vere-

biliriz. Bir yandan ilerici, demokratlar, yurtseverlerin, sosyalistlerin en kapsamlı dayanışma ve işbirliğini sağlama mücadelerini sürdürmek, öte yandan burjuva ideolojisinin bütün etkilerine, bütün sapık düşüncelere ve önerilere karşı mücadelayı, eleştiriye asla kesintiye uğratmadan devam ettirmek durumundayız.

Anti-emperyalist demokratik güçler arasında birliğin ve dayanışmanın sağlanması politikası gelip geci bir politika değildir. Bilimsel sosyalistlerin, özellikle de parti militanların asla sahibolmadıkları bir özgürlük —sektörlük özgürlüğüdür. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olmaması, onun üyeleri olmamamız demokrat, yurtsever güçler arasında dayanışma ve birliğin geliştirilmesinde asıl sorumluluğu omuzlarımızda olmalıdır. İşçi sınıfının politik mücadale örgütü olmamız, partimizin, diğer örgütlerle ve çeşitli gruplarla eşit olmayan bir işlevinin bulunması, partimizin, parti örgütümüzün her bir birimine, bütün partilere görevin öncelikli düşmesi anlamına gelir. En küçük olanaklardan cesaretle, partimize olan güvenle, sorumlulukla yararlanmak anlamına gelir.

Ne var ki, bilimsel sosyalizmle burjuva ideolojisinin çeşitli görünüşleri ve sızmaları arasında hiçbir —barışa—, —yumuşama—ya yer yoktur. Demokratik, yurtsever, sosyalist güçler arasında dayanışma ve birlik yolunda adımlar atılabilmesi adına sürüklenme, işçi sınıfı hareketinin çıkarlarına sırt çevirmesine göz yumma kesinlikle sözkonusu olamaz. Sosyal demokrasiye, kuyrukçuluğa, goşizme, provkasyona karşı kararlı bir mücadale daha geniş dayanışma ve birlik olanaklarının yaratılabilmesinin tek yöntemidir.

Son kampanya sırasında ve demokratik kitle örgütleri içindeki gelişmeler karşısında yer yer görülen grupçu, oportünist tutumlar karşısında birlik ve dayanışma adına susmadık. Öte yandan, bu tür tutumlarla karşılaştığımız için mümkün olan en kapsamlı ve gelişkin işbirliği koşullarını yaratma ve geliştirme çabasında vazgeçmeyi de bir an bile aklı getirmedik. Bu tutumumuz, yarın da tüm parti örgütü ve partilerle olarak sürdüreceğiz ve her alanda başarıya ulaşmayı bileceğiz.

Merkez Yönetim Kurulu'muzca edildikten sonra 8 Temmuz 1975 tarihinde yayınlanan ve bugüne dek üç baskı yapan *Demokrasi Bildirgesi* isimli broşürümüz, özünde yazıldığı gibi "Toplumun bugün içinde bulunduğu çıkmaz, nedenleri ve bundan kurtulmak için bütün sosyalist, ilerici, demokrat, yurtsever kişi ve güçlerin üzerinde birleşebilecekleri demokrasi mücadelerini ilkelere ve ortak platformunu belirlemektedir.

Demokrasi mücadlesinde ilkelere ve ortak platform diye nitelendirdiğimiz *'Demokrasi Bildirgesi'* nin somut bölümlerinde şu iki ara başlık yer alıyor: **'ANTI DEMOKRATİK EĞİLİM VE UYGULAMALARIN EKONOMİK KAYNAĞI KURUTULMALIDIR', 'EMEKÇİ KİTLELERİN YASAM DÜZEYLERİNİ YÜKSELTECEK TEDBİRLER ALINMALIDIR'.**

Kapitalist düzende politik gücü yaratan ekonomik güçtür. Politik iktidar da ekonomik iktidara dayalıdır. Türkiye'de bugüne dek, ülkemizin ekonomik yapısı, sanayileşme oranı, teknolojik düzeyi ve mülkiyet biçimi üzerine pek çok araştırma ve değerlendirme yapılmıştır. Estelik 1963 yılından bu yana üç tane 5'er yıllık plan yapıldı, şimdiki bir dönüştürücü yapılmak üzere. Ancak tüm bu plan çalışmalarının gerçekçi bir temele oturduğuna söylemek olanaklı değil. Çünkü 5 yıllık planlar gerçekçi bir durum saptamasına bağlı olarak 5 yılın sonunda ulaşılacak gelişme ve büyüme hedefini gösterir. Oysa Türkiye'de burjuva gerçek durum göstermekten her zaman kaçınıyor. Çünkü gerçek durum, burjuvazinin başarısızlığının en açık kanıtıdır. Bu nedenle plan çalışmalarını göstermek olanaklı üyede gidememektedir. Bu iki yaza yapılan planlarla, üretim planlamasını değil, doğabilecek tüketim taleplerini gözleyerek kendisi için *'harcama alanlarını'* saptamaya çalışıldığından, yapılan planların da gerçekçiliğini ve geçerliliğini ortadan kaldırmaktadır.

Diğer yandan şimdiye dek yapılan planlardan, üretimin ve üretim araçlarının mülkiyetinin seyri çok kolayca izlenebilmektedir. Emperyalizme bağimli tekelleşme olgusu ve bunun bir sonucu olarak faşist hareket ve saldırılar ülkemizin en güncel sorunu olmuştur.

Partimizin yayınladığı *Demokrasi Bildirgesi* de emperyalizme bağimli tekellerin politik ve ekonomik gücünün kırılması temeline oturmaktadır.

Bu durumun saptanması ile emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin ilkelere ile ortak platformunun politik olarak çizilmesi Partimizin için başlıca önemli bir başarı olduğu gün geçtikçe daha da anlaşılacaktır.

Partimizin bununla yetinmemiştir. Bir yılı aşkın bir zamandan beri emperyalist bağimsızlık ve tekellerin ekonomik güçlerinin kırılabilmesi amacıyla başlatılan *'Demokratik Gelişme İçin 5 Yıllık Plan'* çalışması sonuçlanmak üzeredir.

Merkez Eğitim Bilim ve Araştırma Büromuz bağlı ve kendi alanlarında uzmanlık-

Demokratik Gelişme İçin 5 Yıllık Plan

ları tartışılmayacak nitelikte bir çalışma grubu tarafından hazırlanan bu PLAN, Türkiye'deki demokratik güçlerin en önemli kazanımlarından biri olacaktır.

Yeni çalışmada pek çok özgün araştırma ve yeni değerlendirmeler yer almaktadır. Her şeyden önemlisi, tekellerin anları ve güçleri saptanarak alınması gereken önlemler somut olarak gösterilmekte, faşist hareketin arkasında olan bu ekonomik ve politik gücün kırılması için hangi alanlara müdahale edilmesi gerektiği, gerçekçi ve tutarlı bir şekilde gösterilmektedir.

Partimiz 1961 yılından beri Bağimsızlık Demokrasi Sosyalizm mücadlesinin bütününe dair bahsediyor. Tutarlı demokrat olmanın gereklerinden ve ilkelere dair bahsediyor. Demokrasi mücadlesinin bir somut mücadlesi olduğu bugün geniş kitlelerce kavranmış durumda. Ancak çok yakın geçmişte (5 Haziran Seçimleri sırasında) demokratik gelişmeyi hâlâ burjuvaziden ya da onun bir kesiminden bekleyen vardı. Partimiz bunlara ideolojik ve politik olarak karşı durdu. Kendi doğru görüşünü kitlelere yaymaya çalıştı. Kitleler aradan çok az bir zaman geçirmesine karşın kendi deneyleriyle öğreniyorlar. Ama kendisine sosyalist diyenlerin kitlelerden önce görebilmeleri zorunludur. Kitlelerin önünde olmak ve kitlelere yol göstermek ancak böyle mümkün olabilir. Partimiz bunu tüm engellemelere karşın başından beri gördü ve gösterdi. Şimdiki bir başka planda, ülkemizin ekonomik yapısını planlamak isteyecektir.

Gerçekleri göstermenin yetmeyeceği daha doğru bilimsel sosyalistlerin somut durumu saptanması somut çözümleri de gösterdiği (somut durumun somut tabii) daha önce belirtmiştir. Ancak PLAN bundan ibaret değildir. Önümüzdeki 5 yıllık bir dönem, ekonominin nasıl demokratikleştirileceğini gösteren ayrıntılı bilgi ve tablolar yer almaktadır. Bu kronometrik çalışmalar, bilgisayar çözümlerini ile tutarlılıklarla gerçekleştirilmiştir. Tarım ve sanayi kapsayacak şekilde PLAN'ın teknik açıdan tutarlılığı ve geçerliliği büyük bir titizlikle test edilmiştir. Planda istihdam, beslenme, makiye inşaatı, finansman, ödemeler dengesi, en önemli bölümleri oluşturulmaktadır. Planda

Emperyalist bağimsızlığın ortadan kaldırılması ve tekellerin üretim biçimi değişiminden, ülkemizin çok daha hızlı kalkınabileceği, yeni istihdam yaratabileceği ve işçi ve emekçilerin çok daha iyi bir beslenme kalitesine kavuşabileceği gösterilmiştir.

Hazırlanan PLAN'ın tüm çalışmalarında teknik açıdan titiz bir tutarlılık ve geçerlilik için özen gösterilmiştir, örneğin binde bir orandaki kaymalar bile önlenmeye çalışılmıştır. PLAN'ın teknik bir döküman olmanın çok bilinci işçi ve emekçilerin rahatlıkla okuyup anlayabilecekleri etkin bir mücadale silahı olarak hazırlanmasında özen gösterildi.

PLAN'ın birinci bölümünde Dünya Değerlendirmesi ve daha sonra da Türkiye değerlendirmesi yer alıyor. Bu değerlendirmeler, gelecek 5 yıl içinde ulusal ve uluslararası koşulları belirlemek amacıyla, Bu bölümlerdeki çözümler ulusal ve uluslararası planda Türkiye'nin gelecek 5 yıl içindeki perspektifini ve bu perspektif içindeki olanakları belirlemeye çalışmaktadır. Bu çözümlerle elbette belirli bir eylem programı esas alınarak yapılmıştır. O eylem programı da demokratikleşme mücadlesinin göstergesi hedefler ve sınıfsal içeriktir.

Planın ikinci bölümde, 5 yıllık dönem için (1978-1982) temel hedef ve dengeleri göstermektedir. Bu bölüm şimdiye kadar yapılan devlet planlarında olmayan planlama teknik ve yöntemlerini içermektedir. Örneğin MC döneminde Meclise sunulan 4. 5 yıllık plan dahil hiç bir devlet planında, beslenme ve istihdam hedef ve dengeleri yer almamıştır. Bu çalışmada temel dengelerin düzenlenmesi yapılmış ve daha önce de belirtildiği gibi tam bir tutarlılık sağlanmıştır.

Üçüncü bölüm, bütünüyle hedefleri ve bu alanlarda öneri ve önlemleri içermektedir. Birinci bölümün yapısı gereği belli başlı sektörlerin dışına çıkmamıştır. İkinci bölüm ise bütünüyle hedefleri ve önlemleri içermektedir. Üçüncü bölüm ise sektörlerde durum saptanması ile gelişme doğrultularını ve bunların gerektirdiği önlemler yer almaktadır. Bu bölüm durum saptanması yönünde birinci bölümün, öneri ve önlemleri içermesi açısından da ikinci bölümün devamı olmaktadır.

Planın son bölümü ise bir anlamda tüm planın sistematik bir biçimde özetlenmesi olarak hazırlanmaktadır.

PLAN belli kapsadığı tüm alanlar ve alınmasını öngördüğü önlemler kadar işçi sınıfımızın ve emekçi kitlelerin aydınlanmasını da demokratik bir geleceğin kurulması için seferber edebilecek sınıfsal iktidarın önündeki olanakları göstermesi bakımından da büyük bir önem kazanmaktadır.

Hem kalkınma ve hem de işçi ve emekçilerin yaşam koşullarının ve çalışma koşullarının iyileştirilmesinin atacağı adımların mümkün olduğu açık ve tutarlı bir biçimde gösterilmektedir. Burjuvazinin öteden beri kalkınmak için kemerleri sıkmak gerek propagandasının geçerliliği böylece kanıtlanır ve çürütülür. CHP iktidarının bugünkü acizinin de kaynakları gösterilmektedir.

PLAN belli de en önemli tarafları burjuvazinin beceriksizliğini ve ülkeyi kalkındırmakta sınıfsal acizinde, işçi ve emekçi halkımıza karşı üyede geleceğine koyduğu ipotegi alanlarını göstermesi açısından da, bu sınıftan ne kadar asalak ve görünümlü de görkemli arkasında zayıflığının somut kanıtlarını göstermesi açısından da büyük önem taşımaktadır.

5 yıllık planlar, hangi teknik yöntemlerle ve hangi sınıfsal itidarı altında yapılsa yapılınsın, kendi zaman dilimi içinde bir eylem programı olmaktadır öyede gidemez. Böyle bir eylem programı ise, somut durumu saptayarak, somut çözüm, biçim ve hedeflerini gösterir. Bilimsel sosyalistler somut durumu eleştirirler saptarlar. Böylece yapılan bir durum saptanması (somut durumun somut tabii) hem somut durumun sınıfsal niteliğini ve hem de sınıfsal çözüm yolunu gösterir. Böylece somut çözüm biçimi ve çözüm önerileri de sınıfsal bir temele oturur.

5 yıllık planlar kendi zaman dilimleri ile sınırlıdır. Ne var ki, partimizin PLAN çalışmasının zamanla sınıflı olan yanı sıra sadece somut verilerdir. Müdahale edilmesi gereken alanlar ve bu alanların ekonominin bütünü içindeki ağırlıklarının zamanla kayıtlı taraflı gerçek ekonominin bütünü içinde daha da ağırlık kazanmaları yönünde o'ctak-tık MC döneminde Meclise sunulan 4. 5 yıllık plan dahil hiç bir devlet planında, beslenme ve istihdam hedef ve dengeleri yer almamıştır. Bu çalışmada temel dengelerin düzenlenmesi yapılmış ve daha önce de belirtildiği gibi tam bir tutarlılık sağlanmıştır.

Üçüncü bölüm, bütünüyle hedefleri ve bu alanlarda öneri ve önlemleri içermektedir. Birinci bölümün yapısı gereği belli başlı sektörlerin dışına çıkmamıştır. İkinci bölüm ise bütünüyle hedefleri ve önlemleri içermektedir. Üçüncü bölüm ise sektörlerde durum saptanması ile gelişme doğrultularını ve bunların gerektirdiği önlemler yer almaktadır. Bu bölüm durum saptanması yönünde birinci bölümün, öneri ve önlemleri içermesi açısından da ikinci bölümün devamı olmaktadır.

PLAN'da kalkınma öneri ve hedeflerinin somut verileri dayandığını, gerçekçi ve tutarlı olduğunu işaret etmiştir. Ancak bir başka gerçek daha var. O da işçi ve emekçi kitlelerin yaratıcı gücü ve girişkenliği. Demokratik bir sınıfsal iktidarın saptadığı tüm plan hedeflerini alt üst ederek aşmıştır biliyoruz. Sosyalist ülkelerde asılmaya 5 yıllık plan yoktur. Bu bakımdan saptanan hedefler en azari hedefler olmaktadır. Kitlelerin yaratıcılığı ve girişkenliği zamanından çok önce bu hedefleri aşabilir. Yeter ki sınıfsal iktidar kitleleri seferber edilecek, onlara güven verebilecek ve onlara güvenecek demokratik nitelikte olsun.

her işyerinde bir çalışma ekibi, her köyde bir çalışma ekibi

PARTİ VE GENÇLİK

Dünya ve Türkiye'de gençlik hareketlerine edinilen deneyler ve bu hareketlerin yarattığı bilgi birikimi gençlik örgütlenmesinin temellerini ve ilkelerini oluşturduğu bilinmektedir. Bu yazımızda gençlik örgütlenmesinin en temel ilkesine; işçi sınıfı partisi ile aynı politik platformda olmak, politik harekete tavırda bağlanma ilkesine, daha geniş bir deyişle parti gençlik örgütlenmesi ilişkilerine değinilecek.

Bu ilke doğaldır ki, dünya devrimci hareketinin gençlik örgütlerine ilişkin oluşturduğu ilkelerin bütünüyle birlikte düşünülme zorunda. Unutulmamalıdır ki, bu ilke tam kavranırsa, örgütsel bağımsızlık kendine yeterlilik, demokratik merkeziyetçilik, sosyalizm okulu olma gibi pek çok temel işleyiş ilkesi kavranabilecek ve gençlik örgütü istenilen bir düzeyde gelişecektir.

Gençliğin yaşları gereği burjuva ideolojisinin yönlendirmelerinden bir anlamda uzak bulunmaları, onların iyilik, güzellik, yiğitlik, övme gibi duygulara olan ilgilerinin artmasına olanak tanımır. Diğer yandan, kapitalist düzenin insanın insan tarafından sömürülmesinin, düşüncelerinin gerçekleştirilmesinde nasıl engeller yarattığını göremek, yaşayarak öğrenmek, somutluya karşı şiddetli bir tepki duymak. Bu tepki giderek sömürü düzenine karşı bilincinş ve gençlik örgütüne dönüşür.

Amma bilincinş öfke ve tepki, doğru mücadeledeyi beraberinde getirmeye. Bu yüzden gençler gerek faşist demogojilere aldananak tekrar burjuva ideolojisinin tuzaına düşer, gerek sömürdren kurtulma mücadelesini ilk kendilerinin başlattığı kanısına kapılarak öncülük görevini yüklenmeye, işçi sınıfının mücadelesini yoksaymaya, geçmişi inkâr etmeye kalkarlar. Ama bilinen gerçek şudur ki; işçi sınıfının mücadelesi çok eskilere dayanmaktadır.

Gençliğin tek başına kapitalizmin sömürüsünden kurtulması düşünülemez. Gençlik kendi mücadelesini işçi sınıfı mücadelesine bağlamalıdır, onun öncülüğünü kabul etmelidir burjuvaziyi yenik düşmeye mahkûmdur. Tüm bu nedenlerle ki, gençlik örgütü işçi sınıfı partisine tavırda bağlılık zorundadır. Başka bir deyişle, işçi sınıfı partisiyle aynı bilimsel sosyalist platform üzerinde olmak ve partinin ideolojik aydınlattırması ve yol göstericiliğini benimsemek zorundadır.

Bu ilkenin ikinci kısmı, yani örgütsel bağımsızlık da birincisi kadar önemlidir. Gençliğin kararı sosyalistler olarak yetimleşme, yararı için ve insiyatifinin geliştirilmesiyle mümkündür. Gençlik ve örgütünün bir çalması, her evlemini kendi örgütlerinde planlamalı ve kararlaştırılmalıdır.

Bu gün Türkiye'de gençlik örgütlenmesinin temelleri ve ilkeleri tam anlamıyla anlaşılımsı, kavranmış değildir. Ancak bu konuda söz konusu olan tartışma, saçık, gerici

ya da sosyal-demokrat örgütlerle ilerici gençlerin örgütleri arasındaki bir tartışma da değildir. Kendisine keskin sifırları yapıştıran kimi sapkın akımlarla bilimsel sosyalistler arasında derin farklar vardır. Bugüne kadar bu akımların bilimsel sosyalizm adına söyledikleri gençlik örgütlenmesi ilkerinden netliğe kavşamamamızın başlıca nedeni olmuştur.

Özellikle işçi sınıfı partisine tavırda bağımsızlık, örgütsel bağımsızlık ilkesi anlaşılmasını, anlaşılmasından da öte anlaşılacak istenmeyen önemli, temel bir ilke durumundadır. Çeşitli sapık akımlar, dün olduğu gibi bu gün de bu ilke üzerinde önemli çarpıtmalar yapmaktadır. Bu sapıtmalar, gençliği işçi sınıfının politik hareketinden ayırarak, yarıp çıkarmak, sapmaların türüne göre değişik biçimler almaktadır. Maceracı akımlar 12 Mart öncesinde «Parti seviyesinde bir örgütlenme olmadıktan, Dev-Genç bugün kislenen bir partinin yapacağı işleri de özümlemiş» diyor ve bunu da meşru göstermeye çalışıyorlardı. Onların mantığına göre yapılıncak başka bir şey yoktur, «Proleter devrimci» parti seviyesinde örgütlenmemiştir, o halde Dev-Genç partinin görevlerini yüklenmelidir. Başka bir anlamın pratikliği, mahkûmiyeti de beraberinde getirdi. Bu gün, geçmişte yapılan bazı çarpıtmalar yapılmıyor, yapılmıyor. Ancak her türden revisionistler sapmalarına daha nice kılıflar bularak, gençliğin —özellikle öğrenci gençliği— işçi sınıfının politik hareketinden ayırma çabalarını sürdürüyorlar.

Yukarıda belirtildiği gibi sapmalar biçimlerine göre çeşitli çarpıtmalar yapıyorlar; «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» derken sosyal demokratların teslim aldığı bir sendika konfederasyonunu, işçi sınıfının politik örgütü gibi göstermeye çalışıyorlar. Gençliğin işçi sınıfının yolunda olacağı doğrudur. Ancak gençlik, işçi sınıfının tüm mü-

cadelesini yönlendiren politik hareketinin yolundadır.

Ancak yine bilinen bir gerçekler ki, bu sapmalar yalnızca yakın tarihin, bugünün sorunları değildir. Burjuvazinin bilimsel sosyalizmin gelişmesini önlemek için giriştiği çabalar, sapıtmalar, bilimsel sosyalizmin tarihi kadar eskilere dayanmaktadır.

DÜNYADA İLK GENÇLİK ÖRGÜTLENMELERİ

Dünyada ilk gençlik örgütlenmelerinin 18. yüzyıl sonlarında Belçika'da gerçekleştirildiği bilinmektedir. «Genç Muhafızlar» olarak adlandırılan bu örgütin daha sonraki yıllarda İsveç, İtalya, Norveç, Avusturya, Macaristan, Danimarka, Almanya, İspanya, Finlandiya'da kurulanları izliyor. Önceleri, bu gençlik örgütleri, yalnızca ekonomik amaçlarla uğraşmaya amaç ediniyor. Ve işçilerin politik mücadelesine katılmıyorlardı.

Gençlerin devrimci mücadeledeye katılmaları sorunu o dönem işçi sınıfı partilerinin «sağ kanat» liderleri ve gruplarına bilincini bir biçimde erteleniyor ve engelleniyordu. Gençler için olan, «kültürel», uğraşlarla sınırlı, politik olmayan örgütler kurdumsı, amaçları bu örgütler içinde «dizginlemeyi» amaçlıyorlardı.

Aynı dönemler diğer ülkelerde de benzer durumlar yaşanmaktaydı. İlk gençlik örgütünün 1906'da kurulduğu Almanya'da da sosyal demokrat «sağ» liderler ayrı örgütlenmeye karşı çıkıyorlardı. İşçilerin birliklerini en sağlam biçimde oluşturmasını olmaları ve o dönemde çalışan işçilerin yüzde 35'inin 14-18 yaşlar arasında olmaları, bu karşı çıkışı açıklamaya yetecek niteliktedir. Belçika ve Almanya örnekeri gerekçekte, 2. Enternasyonalın «sağ kanat» içinde tümeyle geçirildi.

2. Enternasyonalın «sol kanat» liderleri ve delegeleri ise tamamen ayrı bir çizideydi!

Onunlar, gençlerin politik yaşama ve işçilerin devrimci mücadelesine aktif olarak katılmaları gerektiğini belirtiyor ve diğer partiler de ikna etmeye çalışıyorlardı. Ancak, 2. Enternasyonal içinde oportünizmin etkisi giderek arttı. Bu ise gençliğin örgütlenme biçimlerini, genel eğilimlerini şiddetli biçimde etkiledi.

LENİN VE GENÇLİK

Rusya'da 1898 yılında Lenin ve arkadaşlarının otokrasinin yığın baskılarını pöğüyleyerek, işçi sınıfı partisi kurulduğunda mücadele insan için ve diğer maddi kaynaklar açısından zor durumdaydı.

Politik mücadeledeki deneyim azlığı ve zorunlu yeraltı çalışmaları; Rusya'da partinin, gençlik örgütlenmesi sorunu üzerine itimesine neden olmuştur. O dönemde koşullar zorlanarak oluşturulacak bir gençlik örgütü gelişemedi kökme mahkûmdu. Oysa parti genç unsurlarla özellikle gerekisinin duyduğu. Ve güncel sorun partinin çözümlenmesiyle.

Ancak, çarlık yönetimi de gençliğe kayıtsız değildi. Ve gençliği uyutmak çarelerini aramakta, bir takım «reformist» önlemlerle gençliği işçi sınıfı saflarından uzak tutmaya çalışmaktaydı.

Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi, program ve tüzüğünü 1903'te yapılan 2. kongresinde benimsedi, Kongre, genç öğrencilere karşı takınılacak tavırda tartıştı. Kongre genç öğrenciler arasındaki devrimci insiyatifin yükselmesini savunonlar karşıladı ve tüm Parti örgütlerini mümkün olan her yönde, bu gençlere örgütlenme çabalarında yardım etmeye çağırıldı.

Kongre tarafından alınan karar genç öğrenci grupları için iki ana görev belirledi: 1— Süreklî ve tam bir sosyalist dünya görüşünün işlenmesi, 2 — İlk aşamalarda ciddi hatalar yapılıncası önlemek için, sınıf örgütleriyle bağlanma kurulması ve onların öğretilerinin kullanılması.

Gençler kararlabilir, cesaretle ilke bençillikten uzak tavırlarla yaklaşan savaşta partinin militan gücünün büyük kısmını oluşturuyorlardı. Lenin, gençlerin deneyimsizliğinden çekinilmemesi gerektiğini, devrimci savaşlara katılmalarını genç devrimciler için en iyi okul olduğunu ve sınıf mücadelesinde partinin programını ve kuramını doğruluğunun onlara öğretileceğini söylüyordu. Lenin, gençliğin ve özellikle işçi gençliğin mücadelede çekilmesi gerektiğini vurguladı. Bu yazısında «Tüm mücadeleden gidilince gençlik, hem öğrenci gençlik, hem —çok daha büyük ölçüde— işçi gençlik belirleyecektir.» diyerek düşüncelerini özetliyordu.

Devrim sonrası; gençliğin devrim mücadelesine katkılarını ve mücadeledeki yerini tüm Rusya örgütünün kuruma çalışmalarını hızlandırdı. Kongre hazırlıkları için parti merkez komitesine bağlı örgütleyici bir büro kurdu. Kruskyaya'da da çalışmalarını içinde görevliydi. Kongre 1918'de 25 Ekim, 4 Kasım tarihleri arasında Moskova'da toplandı. 22 100 kişi temsil eden yüzde 80'i işçi ve köylü olan 176 delegeler (KGB'nin temel amacı oy birliğiyle şöyle belirlendi: RKP ile dayanışma halinde bulunan birlik kendisini bilimsel sos-

yalist fikirlerin yayılması ve Sovyet Rusya'nın yapısında aktif bir yer almaları için genç işçi ve köylülerin cesaretlendirilmesi amacıyla adar. » Parti ise tüm örgütüne KGB'nin kuruluşuyla ilgili olarak şu genelgeyi yayınlıyordu: «RKB, bilimsel sosyalizm için mücadelesinde RKP ile elele ilerliyor ve genç işçi ve köylüler arasında bilimsel sosyalist fikirleri yayıyor.»

KPMK, KGB'nin bağımsız bir örgüt olduğunu vurguladı ve parti yerel örgütlerinin, gençlerin bağımsızlığını gözetecek, KGB'nin yerel örgütlerine her türlü desteği yapmasını gerektirdiği belirtti.

Gençlik örgütleri de kendilerine verilen değeri her zaman haklı çıkarıyor biliyorlardı. Parti önderliğinde gerçekleştirildiği örgütlenmelerin partinin hazır kaynağı olduğunu bilincinde, hiçbir görevden kaçınmamışlardı.

Gençlik örgütlerinin işçi sınıfı partilerinin karşısında izledikleri politika, işçi sınıfı partilerinin gençlik örgütlerini yönlendirmede ve onlarla ilişki kurmada gösterdikleri titizliğin bir sonucuydu.

Parti yönetimi, gençliğin durumunda ve yerel parti ve gençlik örgütleri arasındaki ilişkilere büyük önem verdi. KGB'nin çalışmalarını istenilen yönde ilerletmesini ve onların insiyatifine engel olmaması için büyük bir sabır ve titizlik gösterildi.

Bu kongreden sonra toplanan Komünist Gençlik Birliği Merkez Komitesi, parti ile gençlik örgütü arasındaki ilişkileri karara bağladı. «RKP'nin program ve taktiklerinin benimsediğini» ve onun «kendi tüzüğünü ve çalışma programına sahip olan; merkez ve yerel gruplarının kontrolü altında çalışan bağımsız bir örgüt» olduğunu belirtti. Devrim sonrası koşullarında bu konuda da şu belirtildi: «RKB-MK doğrudan (RKP-MK) ne bağlıdır.» Bu devrimci başarımı bir partinin gençlik örgütünü yönlendireceğinin en güzel anlatımıydı.

Rusya'da devrimin kazanılmalarını korunması, geliştirilmesi, sosyalizmin ekonomik temellerinin atılmasında da Lenin ve parti, gençliğin çok büyük görevlerin beklediğini belirtiyordu.

Lenin, Sosyalizmin ilerleyişi görmek isteyen gençliğin ve KGB'nin her şeyden önce bilimsel sosyalizmi öğrenmesi gerektiğini vurguluyordu, ancak bunun çalması ve mücadelede olmaksızın bilimsel sosyalist el kitapları ve broşürlerle bilgi toplamı ezberlemekle olmayacağını belirtiyordu.

Gençliğin yetiştirilmesinin, eğitilmesinin ve onlara verilmiş eğitim tüm amacının onları devrimci ahlağa donatmak olduğunu belirtti Lenin, «bu devrimci ahlağı sömürüye dayanan toplumların ahlağı ile ilgisiz bir işçiyi olduğu da öğretiyordu. Lenin KGB her iş yarımdan eden, insiyatif gösteren bir hücum grubu olmalıdır. Birlik eylemlerinde ki, herhangi bir işçi, onun öğrettilerini anlayamayabileceği, belki de öğrettilerine heman inanamayabileceği, ama pratik çalışmaları ve uğraşlarından gerekçekte, ona doğru yolu gösteren insanlar olduklarını anlayabileceği kişilerden oluştuğunu görülmüş diyordu.

DİMITROV VE GENÇLİK

Dimitrov, en genelinden en özeline kadar sayısız konuda gençlik için tam bir yol gösterici olmuştur. Dimitrov işçi sınıfı partisinin gençlik içindeki platformu olan gençlik örgütlenmesinin ilkelerini güncelliğini kaybetmeyecek biçimde somutlaştırdı. Yine antifaşist mücadelede tüm gençliği birleştirme yolunda Dimitrov'un görüşleri, bu konuda önemli niteliklerini korumaktadı. Bu temel politik sorunların yanında gençlik hareketlerini ilgilendiren bir çok kültürel, ahlağı ve pratik ilişkin sorunlarda Dimitrov'a başvurarak çözümler bulmuşlardır. Dimitrov'un öğrettileri tüm dünya gençliği için mücadelelerin her aşamasında yararlanılması gereken bir birikimdir.

Dimitrov, gençlik örgütlerinin partinin gençlik içindeki platformu olması ilkesinin yanlış anlaşılacağı ve bunun örneklerini görüldüğüne dikkati çekerek ve bu yönde gelişen sektetlikleri eleştirir. «Bir çok kapitalist ülkelerde gençlik örgütleri mahkûm kitle örgütlerinden uzak kalmış, doğal olarak sektetir birliklerdir. Onların başlıca zayıflığı komosomol'un bir gençlik partisi olmadığını unutmak şu anda bile işçi sınıfı partilerinin, onların çalışma biçimi ve yöntemlerini kopay etmeye çalışmalarıdır. Onlar komosomol'de görevli olan bir örgüt olduğunu yer dencede hesaba katmamaktadırlar. Bu örgütün çalşıma eğitimi ve mücadele yöntem ve biçimleri örgütlerin somut düzeyine ve gereklerine uydurulmalıdır.» Gençlik örgütü, partinin gençlik içindeki platformu olmasına karşın asla bir gençlik partisi değildir. Partinin programını benimser, gerçekleştirilmesini mücadelesinde partiyeye omuz verir, ancak işi kabulünde «denenmiş yetmiş kadrolar beklemeye gençlik yığınları içindeki sosyalizme neşek, dürtüs insanlara kapısını açık tutar. Dimitrov, gençlik örgütünü yine sayısız partiden çok olması gerektiğini, gençlerin örgüte olması için aranan başlıca koşulun dürüstlük ve güvenilirlik olması gerektiğini belirtir.

Partinin yolunda yürünmesi partinin ideolojik yönlendirmesi doğru kavranması gereken ilkereldir. Parti, gençliğin örgütlenme sorunlarını yakından izler, bu sorunların aşılması için çözümler önerir. Örgüt içindeki parti üyeleri —ki bunlar örgütün çekirdeğini oluşturuyorlardı— bu çözümler doğrultusunda yönlendirir. Parti üyeleri, örgüt içinde Dimitrov'un şu sözleri ışığında tüm üyeleri ve örgütü yönlendirir: «Gençlik örgütlerinin saflarında bulunan partililerin, örgüt kararlarına parti adına kumanda ederek değil, yerleri ikna ederek, etki ederek biçimde çalışmayı bilmeleri gerekir.» Ancak böyle davranıldığında örgütsel bağımsızlık ilkesi hayata geçirilebilir. Örgütsel bağımsızlık ilkesinin hayata geçirilmesi, gençlik örgütünün en geniş gençlik kitlelerinin başarıyla örgütleyilebilmesinin koşullardır.

Gençlik örgütü kısaca gençliğin bulunduğu her yerde örgütlenmek zorundadır. Kitlesele örgütlenme «gençliğin çıkar ve haklarını koruyucu çalışmaları birlikte yürütülmelidir.» Dimitrov şöyle demektedir: «Siz yalnızca propaganda yapmakla yetinince başarılmanız yarı yarıya azalacaktır.» Dimitrov'un bu

konudaki ayrıntılı açıklamaları, Bulgaristan'da 1930'larda RMS'nin yaptığı şu yanlışlarla yakından ilişkilirdi: «Sıradan gençler için can sıkıcı olan tekdüze, soyut politik tartışmalarla zaman harcamak, kitlesel ve eğitimci olma görevini kavrayamamak gençliğin özel isteklerine ilgi göstermemek, yararlı toplu eğlenceleri, kültürel sanatsal, sportif uğraşları küçümsemek. Bu yanlışlar RMS'yi gençlerin kitleler halinde girdiği, sonra yine kitleler halinde ayrıldığı bir örgüt biçimine sokmuştur.» Bu uyarılarla çalışmalarını yönlendiren örgütün üye sayısı kısa sürede 150 bine ulaştı.

Tüm bu çalışmaların kalıcılığının olabilmesi için kitlelerle bağlarını sağlayacak, güçlendirecek bir yayın gençlik örgütünün vazgeçilmez bir parçasıdır. Gazetinin içeriği kadar kitlelere ulaşması da önemlidir. Gençlik örgütü yayının fabrikalardaki, köylerdeki, mahallelerdeki ve okullardaki gençlik yığınlarına aksadın ulaşabilmesi için iyi bir dağıtım şebekesi yaratmalıdır. «Gazetenin yayılması ve okunması RMS'nin bu alandaki bilinç ve aktifliğini gösteren bir barometredir.»

Örgüt her üyenin devrim kuramını, bilimsel sosyalizmin temel ilkelerini benimsemesini sağlayacak eğitimi vermek zorundadır. Bunu sağlamak için iyi seminerlerdir. Yalnız seminerler yeti kitesinin yapısı ve bilinç düzeyi göz önüne alınarak hazırlanmalıdır. Üye kesimleri arasındaki genel bilgi farklılıkları da gözettiğimiz zorundadır. Eğitimin diğer bir önemli dayanağı da gençliğin kendi kendisini eğitmesi ve bu yönde istekli olmasını sağlamaktır. Bu nedenle eğitim birimleri aynı zamanda örgütlenme ve çalışma birimleri de olmalıdır. Ancak sosyalistçe yetişmeye yalnızca kuramsal bilgilerle yetinilemeyeceği açıktır. Dimitrov: «Üyelerinin sorunları ile arkafeşçe ilgilenmek, zor zamanlarında yardımlarına koşmak ve yol göstermek, onların yetişmelerinde çok önemlidir» demektedir.

Aynı zamanda-örgüt içi disiplinini sağlanabilmesinde demokratik işleyiş ve merkezi otorite ilkelerinin kavranması önem taşır. Gençlik örgütü işçi sınıfı partisinin ideolojisini ve yolunu benimser, saflarında sapkın akımlara, çok başlılığa yer vermez.

Dimitrov: «Kararlar üzerinde saatesce tartışır fakat bunlar yerine getirilmez... alınan kararların uygulanıp uygulanmadığını yoklamak zorunludur. Yoklamayı yuktardan aşağıya en son elemana kadar yapmak gerekir» demektedir.

Üyelerinin gelişiminde yapabilecekleri görevlerle yükümlendirebilmeleri de çok önemlidir. Dimitrov: «İnsanlar kalem odalarında değil iş başında yoklanır. Sorun genellikle kadro bulunmamasında değildir. Sorun adam bulmak ve onları yükseltmek, herkesin gücüne ve yeteneğine uygun yer alması için yardım etme konusunda yeter derecede çaba göstermemizdedir.»

Dimitrov'un gençlik konusunda yaptıklarında, söylediklerinde anti faşist mücadele-

de, gençliğin anti faşist halk cephesi temelinde birliği ve bu konuda yapılması gereken çalışmalar önemli bir yer tutar.

Dimitrov, parti saflarında ve uluslararası planda sekter tutumların mahkum edilmesinde, faşizme karşı mücadelede yeni ufukların açılmasında önemli rol oynadı.

Dimitrov bu doğrultuda, Bulgar gençliğinin önüne, anti-faşist tek örgütün oluşturulması görevini koydu. Bulgar gençleri de kolay olmayan bu görevi başarı ile gerçekleştirdiler.

İşçi Gençlik Birliği (RMS) anti faşist gençliğin birliğini sağlamak için yaptıkları ile dünya gençliğine zengin deneyler kazandırdı. Bu yolda RMS'nin yaptığı hatalar, kazandığı başarılar, bugün de gençlik örgütlenmelerinde önemli yer alan deneylerdir.

Bulgaristan Gençlik Örgütü'nün deneyleri, anti faşist mücadelede farklı gençlik örgütlerinin emekçi gençliğin somut taleplerini içeren bir program doğrultusunda sosyalizme giden yolda parti doğrultusunda yürüyecek, gençliğin bu mücadelede kazanacak sosyalist öze bir gençlik örgütü çatısında birleştirilmesinin olanak olduğunu göstermektedir.

DENEYLERDEN GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİNE

Bugün bu mücadelede tarihten kazınan derslerle, bilimsel sosyalist ideolojinin kalıvuğu ile, örgütlenen gençlik; dünyanın her yanından üyeleri ile milyara yaklaşan bir sayıya erişmiştir.

1900'lerden bugüne gençlik örgütlenmesinde evrensel ilkelerden vazgeçilmezdir. Ödün verilmeyecektir. Çünkü örgütlenmede daha ileri adımlar, daha geniş yığınları kucağına örgütler bu ilkelerin her an daha yetkin biçimde hayata geçirilmesine bağlıdır

ve dünyanın çeşitli yerlerindeki gençler bu gerçeği çok iyi bilmektedirler.

Dün olduğu gibi günümüzde de sömürü düzeninde hiç bir çıkarı olmayan geniş gençlik yığınları, genç işçiler, köylüler, öğrenciler kendi yığınları örgütlerini çatıları altında sömürü düzenine, işçi sınıfı partisinin önderliğinde karşı çıkmaktadırlar.

Gençlik örgütleri üstlendikleri görevleri başarmak için örgütsel bağımsızlıklarına en titiz biçimde önem vermeleri gerektiğinin bilincindedir. Örgütsel bağımsızlığın ise kaçıt üzerinde yaşama geçirilmesinin «kendine yeterliliği» sağlanması ile gerçekleştirilebilir. Bu amaçla en geniş üye sayısına ulaşmayı ve bu üyeleri düzenli ödeni öder-ve disiplinli çalışır biçimde tutmayı başarmak zorundadır.

Bugün de dün olduğu gibi dünyanın her yöresinde işçi sınıfı partilerinin yönlendiriciliğinde çalışan gençlik örgütleri sosyalizmin tüm dünyanın toplum biçimi yapma kavgası içinde ülkelerindeki sınıf savaşlarına katılmak, parti yönlendiriciliğinde savaşmaktadırlar.

Dünya devrimci güçleri olan sosyalist sistem, işçi sınıfı hareketleri ve ulusal kurtuluş hareketlerinin her alanında en cesur biçimde savaşan genç işçi, köylü, emekçi, öğrenci yığınları «uğrunda savastıkları yeni hayata» her an daha yaklaşmakta ve şimdiden «dünyanın aydınlık geleceğini» selamlamaktadır.

TIP'E DÜŞMANLIK İŞÇİ SINIFI MÜCADELESİNE DÜŞMANLIKTIR

TIP onyediy yıldır en şiddetli saldırıları göğüsleye göğüsleye bugünere geldi. Pek çok örgüt, pek çok «siyaset» yokolup giderken, Türkiye İşçi Partisi, önüne çıkarılan engelleri, sınıf savaşının amansızlığını yansıtan hücumları, karalama ve yoksayma gayretlerini aşı aşu yoluna devam etti; büyüdü, güçlendi.

Emperyalizmin ve sömürücü sınıfların partizim hareketine karşı doğrudan doğruya giriştikleri hücumları bir yana bırakalım. Nice partilerin ölümlü, yaralanması, linç edilme istemesi, türlü baskılara uğraması, partizim örgütleri varlığına yönelik saldırılarını sürüp gitmesi, içinde bulunduğumuz sınıf mücadelesinin, işçi ve emekçilerin sömürücüleri arasındaki karşılıklı en açık, bilinen ve beklenen gerçekleridir. Cepheden gelen saldırı, ne kadar şiddetli ve acımasız olursa olsun, anlamlı ve sonuçları en kolay kavranabilir.

Onyediy yıldır Türkiye İşçi Partisi hareketinin göğüslediği saldırılar içinde, partizime karşı «yandan» ve «arkadan» girişilen saldırılar, adeta emperyalizmin ve sömürücü sınıfların zulüm ve terörünü ikinci planda bırakacak bir yoğunlukta olmuştur. 1961'den 1978'e kadar süren dönem dikkatle incetendiğinde, Türkiye İşçi Partisi'nin, işçi sınıfı hareketini yolundan sapırmaya ve partizisiz-tirmeye yönelik saldırılarına karşı verdiği kavganın sık sık örgütsel güç ve çalışmalarının büyük bir bölümünü bu saldırıların püskürtmeye ayırmasını zorunlu kılan bir düşme ulaşmış olduğu ortaya çıkmaktadır. Türkiye İşçi Partisi'nin mücadele tarihi, bilimsel sosyalizmin bir temel ilkesinin—egemen sınıflara karşı mücadele ile sapsmaları karşı; mücadelenin birlikte yürütülmesinin zorunlu bir bütün olduğu temel ilkesinin—Türkiye koşullarında da büyük bir geçerlilik taşıdığına göstermektedir.

KÜÇÜK BURJUA RADİKALİZMİNİN VE SOSYAL DEMOKRASİNİN DOĞRUDAN GİRİŞTİĞİ SALDIRILAR

TIP'e yöneltilen ideolojik saldırılarda, Türkiye İşçi Partisi etrafında bir düşmanlık çemberi yaratılmak istenmesinde, küçük burjuva radikalizminin ve burjuvazinin sosyal demokrat politikasının son derece önemli bir payı olmuştur. Bir sol cunta girişimine umut bağlayanlar ve CHP içinde ya da çevresinde yer alanlar, gelip geçici durumlar ve son derece kısa dönemler dışında, işçi sınıfının politik hareketine karşı dostça olmayan bir tutum içinde olmuşturlar.

Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluşundan kısa bir dönem sonra, bu hareketi gözden düşürmek ve etkisizleştirmek için yukarıda sözü edilen iki politik çizgiye mensup unsurların «Çalışanlar Partisi» adlı bir örgüt kur-

ma girişiminde bulunmaları ile başlayan Türkiye İşçi Partisi aleyhtarı kampanya onyediy yıldır yoğunluğundan hiçbir şey kaybetmemiş sürdürülmektedir. 12 Mart'a yakın günlerde, 5 Haziran ve 11 Aralık 1977 seçim dönemlerinde en üst düzeylere ulaşan bu kampanyanın farklı politik akımlar ve örgütler arasındaki mücadele ve eleştirilerin sınırlarını kolayca aşarak bir düşmanlık kampanyasına dönüşebildiği görüldü. Küçük burjuva radikalizminin ve sosyal demokrasinin partizime karşı tutumuna «sol ve demokratik güçlerin birliği» analizi değil, TIP'i yoksayma, en doğal işlevlerini yoksun kıla ma analizi egemen olmuştur. Sömürücü sınıfların en gerici, faşist partileriyle CHP ve küçük burjuva radikalizmi arasında, TIP'e karşı ortak bir tutumda birleşme sağlanabilmiştir. 12 Mart sonrasında hangi politik eğilimleri barındırdığı bilinen Anayasa Mahkemesinde TIP hakkında alınan kapatma kararının «oybirliği» olarak ilan edilebilmesinden bugün bütün burjuva basınının TIP'e ilgili haberler için ortaklaşa bir sansürün uygulanabilmesine kadar bütün örnekler demokratik güçlerin birlik ve dayanışmasına gölge düşürücü tutumu kanıtlamaktadır.

Küçük burjuva radikalizminin ve sosyal demokrasinin TIP hareketine karşı tavırının altında işçi sınıfı çıkarlarına, bu çıkarların savunulması için bağımsız örgütlenme ve mücadelede karşı olmak yatmaktadır. TIP'e karşı yürütülen kampanya işçi sınıfı hareketini burjuvazinin kucağına takmayı, onun bir kanadı haline getirmeye amaçlamış ve amaçlamaktadır. TIP düşmanlığı sınıf-sar bir tutumdur, işçi sınıfına ve onun önderi olduğu tüm emekçi kitlelere karşı yöneltilmiş bir tutumdur.

KESKİN DEVRİMCI LAFANLIK VE T.I.P. İŞÇİ SINIFI

TIP düşmanlığı, bu sınıfsal niteliğine, anti-komünizmle atması gimesine rağmen, yalnız burjuva ve küçük burjuva kimliği açıkça belli olan politik hareketlerin değil, bilimsel sosyalizm etiketi altında yürütülen bazı hareketlerin de ellerinden düşürmedikleri bir «silah» olmuştur. Türkiye İşçi Partisi'ne yönelik en şiddetli saldırılar hemen hemen her zaman keskin bir devrimci lafazanlıkla birlikte yürütülmüş, küçük burjuva radikalizminin ve sosyal demokrasinin değirmenine su tasınırken «kraldan çok kralcı» olunmuştur.

Milli Birlik Komitesi'nin 14'ler kanadında—hatta Alpaslan Türkeş'e—umutla bakılması, Talat Aydemir hareketinin ve öteki cunta girişimlerinin desteklenmesi, 12 Mart'ın reform hükümetinin alkışlanması ile Türkiye İşçi Partisi'nin revizyonist, pasifist, parlamenterist olduğu ithamları yanyana gitmiştir. CHP'nin ve lideri Ecevit'in bir umut olarak

kitlelere gösterilmesi, CHP iktidarının ileri demokratik bir düzeni gerçekleştireceği, başbaşına bir aşama olacağı saptırması, TIP'in kurulmasının provokasyon olduğunun ilan edilmesi, genel seçimlere katılmadan bir ihanet teşkil ettiği fetvası ile tamamlanmıştır. 1971 öncesinde TIP merkezlerinin basılıp talan edilmesi, 1971 sonrasında ise Türkiye İşçi Partilerinin sendikalarından, kitle örgütlerinden—hatta patronla işbirliği yapılarak işyerinden—atılması «devrimciliğin gereği» olarak gösterilmek istenmiştir.

İki çekil olan şudur ki, 1971 öncesinde ellerinde cuntacılar bayrağı olduğu halde TIP düşmanlığının ön saflarında yer alanlarla, 1971 sonrasında bu defa ellerinde CHP bayrağı olduğu halde TIP düşmanlığının ön saflarında yer alanlar arasında büyük bir çakışma vardır. Bunların büyük bir bölümü aynı kişilerdir. Örneğin bazı yayın organlarının sahibi olarak, «işçi sınıfının öz örgütünü kendine maske edip TIP'e ağır doltusu kitişir yaydınran kişi, on yıl önce, ağabeylerinin yanında «Türkiye'de tek yozlaşmış kurumun içinde gelişebileceği» propagandasının yayıcılığını yapmaktaydı. Örneğin, bugün «beş parti» masasını yayınlaştırmaya çalışan, TIP'i kendilerine başfedee seçenlerce geçmişte, işçi sınıfının gücüne, öncülüğüne inanışızlığın başarısızlığını taşıyanların büyük bir bölümü aynı kişilerdir.

TIP'E DÜŞMANLIK İŞÇİ SINIFI MÜCADELESİNİN DÜŞMANLIKTIR

TIP düşmanlığı, bir örgüte, o örgütün ideolojik-politik tutumuna, somut biçimlenişine karşı düşmanlıkla sınırlı kalmamıştır. TIP düşmanlığı, genel olarak işçi sınıfına karşı güvensizlik, parti mücadelesinde işçi sınıfının kendi ideolojisi ve örgütü etrafında bilincendirilip mücadelede sokulmasını reddetme, bunlara karşı düşmanlık anlamına taşıyagelmıştır. TIP düşmanlığı anti-komünzmdir, bağımsızlık ve demokrasi için provokasyonlarda uzak bir mücadele eden, etedeği ortakları sonuna kadar kullanılmasında kaçışır.

Bütün bir genç kuşanın TIP düşmanlığı, «partizis-devrimcilik»le eğitilmeye çalışılması, sendikaların büyük bir bölümünde TIP'i k'itlemenin işçilerin ideolojik sarta nması için n başta gelen bir araç sayılması, TIP düşmanlığının bu niğeliğinden ötürüdür. Ve yine, geçmişte ve bugün TIP dışındaki bazı sorunlu unsurların, parti hakkındaki ayrıntı ile ilgili değerlendirmeleri ne otursa olsun, TIP'e karşı yöneltilen saldırıları göğüslemeleri, TIP hareketi karşısında dostça bir tutumu titizlikle sürdürmeleri de bundandır.

Sınıf gelişmelerinin keskinleşmesi, işçi ve emekçi kitlelerinin uyanışının alaradığıne hızlanması, TIP düşmanlığının maskesinin indirilmesi, arında yatan sınıfsal özü açığa çıkartmaktadır. TIP aleyhinde en keskin kampanyaların yürütüldüğü çevrelerde bile, TIP'e yaklaşımla, TIP düşmanlığından uzak durma eğilimlerinin yaygınlaşması her şeyden önce bu sosyal ve politik gelişmelerin bir sonucudur. İşçi sınıfı devrimciliğinin, örgütlenmiş mücadelenin TIP düşmanlığı ile bağdaşmaz olduğu TIP'e düşmanlığın işçi sınıfı mücadelesine düşmanlık demek olduğu hayatın kendisi tarafından kanıtlanmaktadır. Her türlü hesabın aşan ve aşacak olan gerek budur.

partili, çark başakın en iyi muhabiri, en iyi dağıtıcısı ve en iyi okuyucusudur.

PARTİE ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİ

● **PARTİYİ GÜÇLENDİRİCİ, GELİŞTİRİCİ ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİ, PARTİ ÇALIŞMALARININ SON DERECE DEĞERLİ BİR PARÇASIDIR. YANLIŞLARIN, EKSKİKLİKLERİN ÜSTÜNÜN ÖRTÜLMEMESİNİN, PARTİNİN DEVRİMCİ GÖREVLERİNİ ARTAN BİR BAŞARIYA YERİNE GETİRMESİNİN EN ÖNEMLİ ARAÇLARINDAN BİRİDİR. HER KADEME VE BİRİMDE SAĞLIKLI BİR ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİ İŞLEYİŞİNİN KURULABİLMİŞ OLMASININ YARINLARA GÜVENLE KABİLİMESİNİN ÖNEMLİ BİR KOŞULUDUR.**

● **BOZGUNCU VE YIKICI ELEŞTİRİYLE, «KARALAMA» VE «ÇEKİŞTİRME» İLE BİLİMSEL SOSYALİST ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİYİ AYIRAN FARK İŞTE BİR NOKTADA, YAPICI VE YOL GÖSTERİCİ OLMA NOKTASINDA EN SOMUT BİR BİÇİMDE ORTAYA ÇIKAR.**

İŞÇİ SINIFI PARTİSİNDE ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİ, PARTİ İÇİNDE, PARTİNİN TÜZÜK VE KARARLARIYLA BELİRLENEN İŞLEYİŞE UYGUN OLARAK YAPILIR.

İş yapan yanlış da yapar. Parti üyeleri ve parti birimleri olarak görevlerimizi yerine getirirken doğru olmayan kararlar aldığımız, belirli kararların uygulanmasında yanlışlara düştüğümüz, parti çalışmalarını yürüten zamanlamada yanlışlımız ya da geç kaldığımız ya da gerekenden önce hareket geçtiğimiz olur. Mücadele devam ettikçe, her gün birçok karar alıp, bunlarla ilgili çalışmalar yaptıkça yanlışlara düşmekten bütünüyle uzak durmamız mümkün değildir. Hiç yanlış yapmanın tek yöntemi hiç iş yapmamaktır. Hiç yanlış yapmayıp köşesine çekilip beklemek bizim isimiz olmadığımız göre, cevap vermek zorunda olduğumuz soru şudur: Nasıl en az yanlış yaparız ve yaptığımız yanlışların çabucak bilincine varıp, düzeltiriz?

Parti çalışmalarında yanlışlara en az düşmenin iki temel garantisi çalışmaların bilimsel sosyalizmin kılavuzluğundan en geniş ölçüde yararlanılarak yapılması ve kitle bağlanmasını güçlendirilmesidir.

Bilimsel sosyalizm bize karşıya bulunduğumuz görevlere nasıl yaklaşmamız, sorunları nasıl ele almamız gerektiğini gösterir. Felsefenin, ekonominin politikasını, bilimsel sosyalist politikanın en karmaşık, anlaşılması en zor görünen konuları bile çoğu zaman parti çalışmalarının günlük sorunları ile yakından ilişkilidir.

Bilimsel sosyalizm bize dününün dört bir bucağında, yüzlerce hatta binlerce yıldan beri süregelen sınıf mücadelesinin en genel tecrübelerini aktarır. İşçi sınıfının bilimi, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin 130 yılı aşkın bir süredir her gün yeni başarılarına ulaşma sürecini sürdürdükleri mücadelenin derslerini özetler. Bilimsel sosyalizm kendi yanlışlarımızla doğruyu öğrenmemize gerek kalmadan, bu yanlışları en az indirmeliyle diğer başka ülkelerde mücadele içinde alınan derslerden yararlanmamıza, toplumsal gelişimin ve sınıf mücadelesinin genel yasalarını kavramamıza sağlar.

Parti kadrolarının ve tüm olarak partinin bilimsel sosyalizmin kılavuzluğundan yararlanması en geniş ve güçlü kitle bağlan-

dan yararlanabilme, işçi sınıfının dünya görüşünü ve evrensel deneyimlerini özümsemiş olma derecesi parti çalışmalarının başarısını doğrudan etkiler. Teorisi kavramış ve uzuna bir süre parti çalışması içinde, bu çalışmanın deneyimlerine, bu çalışmaya yanına gelişen politik olgunluğa sahip olarak iş yapan, karar veren, kararları uygulayan partililerin en doğru yolu izleme imkânına sahip bulunan partililerdir. Bunlardan oluşan, bu tür üyeler tarafından yönetilen parti birimleri yanlışlara düşme olasılığı en düşük olan parti birimleridir. Parti içinde ideolojik çalışmanın, eğitimin, tecrübe aktarımının, yeni kadrolar yetiştirilmesinin, yöneticilerin seçiminde österilen titizliğin ardında hep bu temel hedefe ulaşma amacı vardır.

Bilimsel sosyalist partiler mücadele örgütleridir. Başarı ve başarısızlıkları işçi ve emekçi kitleleri bilinclendirme, örgütleyip mücadeleye sokmada ve somut sonuçlara ulaşmada belli olur. Kitlelerden öğrenmesini bilen ve kitlelere öğretmesini bilen parti birimleri görevlerini yerine getirdiklerini söyleme hakkına sahiptirler. Öyleyse, genel olarak bilimsel sosyalist partilerin, özel olarak partimizin başarısını en üst düzeye çıkarmasını, yanlışlarını en az indirmesinin diğer bir temel garantisi kitle ilişkilerinin yaygınlığı ve güçlülüğüdür. Parti birimlerinin görev alanlarında «Kitlelerin nabzını ellerinde tutmaları» ilkesi laf olsun diye belirtilmemiştir. Alınacak kararların alınması gereken kararlar olabilmesi, alınan kararların en uygun yöntemlerle, en hızlı bir şekilde uygulanabilmesi, yanlış yapılmışa bunun farkedilip bir an önce düzeltilmesinde parti ile temsilcisi olduğu kitleler arasında sıkı ve çift yönlü bir bağın kurulabilmesiyle mümkündür. Özellikle işçi kitleleriyle parti arasındaki bağın sıkılığı, partinin üye bileşiminde işçilerin, sanayi işçilerinin gereken yüksek bir orana sahip bulunmaları, ekonomik mücadele ile politik mücadelenin uyumluluğu, bu açıdan büyük önem taşır.

Parti kadrolarının ve tüm olarak partinin bilimsel sosyalizmin kılavuzluğundan yararlanması en geniş ve güçlü kitle bağlan-

na sahipolma bakımından ulaştığı düzey ne olursa olsun eksiklerden, gecikmelerden, yanlışlardan bütünüyle kurtulması mümkün değildir. Üstelik, bu iki alanda ileri başarılarla ulaşılması ancak zaman içinde, zorlu bir mücadelelerin sonucu olarak gerçekleşebilir ve her başarı yeni ihtiyaçları birlikte getirir. Öyleyse, yanlışları nasıl bunları ve doğru bir biçimde tesbit edip, bunların giderilmesini sağlamalı? Nasıl aynı yanlışların boyuna tekrarlmasını engellemeli? Eleştirisi ve özeleştirinin nasıl bozguncuların, sınıf düşmanların elinde bir silah haline gelip partiyi yaramamasını, tam tersine ona daha büyük bir güç ve etkinlik kazandırmasını sağlamalı?

Eksiklik ve yanlışları tesbit edip düzeltmenin başlıca aracı, demokratik merkeziyetçi parti işleyişinin vazgeçilmez bir parçası olan eleştirisi ve özeleştiridir.

İşçi sınıfı partileri tartışma kulübü değildir; ağza kalabak, «doğuştan muhalif», eleştirisi meraklısı kişilerin içlerini boşaltma yani «bozguncuların «yolgeçen hanı» değildir. İşçi sınıfı partileri, mücadelenin kısa zamanda çok büyük adımlar atıp, dümdüz bir yol açacağını sanan hayalci ve kararsız unsurların, sorumsuz kişilerin sızlanması yeridir.

İşçi sınıfı partisi kesin, amansız bir mücadelenin, sınıf mücadelesinin örgütüdür. Karşındaki düşmanları örgütledir, kurnazdır. Aylacak yoli zahmetlidir, uzundur. Partinin uygulanması, parti bütünlüğünün bozulmamasına, üyeler arasındaki arkadaşlığın zedelemesine göz yumulamaz.

Bilimsel sosyalist parti içinde yapılan eleştirisi ve özeleştirinin küçük burjuva dedikoduluğuyla, kararsızlığı ve bozgunculuğuyla ortak hiçbir yanı yoktur. Bilimsel sosyalist eleştirisi ve özeleştirisi partiyi zayıflatmaz, güçlendirir, partilere daha aydınlık bir bilinç ve daha büyük bir kararlılıkla çalışmalarına devam imkanı verir.

Buraya kadar belirttilerinden anlaşılabilirliği gibi, partide eleştirisi ve özeleştirinin

ayırıldığı ve bütün öteki ilkelere temel olan ilkesi, bilimsel sosyalist parti içinde eleştirisi ve özeleştirinin partizan olması, diğer bir deyişle yalınlığa ve moral bozukluğuna değil, şekve ve daha ileri bir çalışmaya götürücü olmasıdır; partiyi geliştirici, güçlendirici olmasıdır.

Eleştirisi ve özeleştirisi, bu temel ilkeye uyguna yarar sağlar. Partiyi güçlendirici, geliştirici eleştirisi ve özeleştirisi, parti çalışmalarının son derece değerli bir parçasıdır. Yanlışların, eksikliklerin üstünün örtülmemesinin, partinin devrimci görevlerini artan bir başarıyla yerine getirmesinin en önemli araçlarından biridir. Her kademe ve birimde sağlıklı bir eleştirisi ve özeleştirisi işleyişinin kurulabilmesi partinin yarınlarına güvenle bakabilmesinin önemli bir koşuludur.

Partizan olmayan eleştirisi ise, tam tersine, partiyi çevrilmiş bir silahtır. Ardında yatan niyet ne olursa olsun, partiyi yaralayan, partiyi güveni sarsmaya yönelen, kararsızlık butulları estirmeye çalışan eleştirisi ve özeleştirisi ancak sosyalizmin düşmanlarını güçlendirir. Bu nedenle, eleştirisi ve özeleştirinin hiçbir özelliği ile –ne özü, ne de biçimi, dile getiriliş yöntemiyle– parti yıkıcılığı ve bozgunculuğu ile en küçük bir ilişkisi bulunmamasına en büyük titizlik gösterilmelidir.

PARTİZAN ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİ, ÖZÜ BAKIMINDAN, YANLIŞ VE EKSKİKLİKLERİN KAYNAKLARINI, ORTAYA ÇIKIŞ KÖŞULLERİNİ ARAR VE ÖNERİCİDİR, ÇÖZÜM YOLLARINI GÖSTERİR; BİÇİM OLARAK, PARTİ İŞLEYİŞİNE UYGUN OLARAK İFADE EDİLİR, SOMUT BİR BİÇİMDE ORTAYA KONUR VE KİŞİSELLİKTEN DİKKETİ ÇEKİNİR.

Eleştirisi ya da özeleştirisi yaparken bu eleştirisi ya da özeleştirisi konu olan sorunun neden ortaya çıktığı, hangi koşulların yanlış ve eksikliğe yol açtığı ortaya konulmadıkça yapılan iş yüzeysel kalmaya ve anlamını yitirmeye mahkumdur. Hastalıkları birtakım sonuçlar halinde kendilerini belli ederler ama bu sonuçların ardında yatan asıl kaynaklar belirlenip hangi koşulların bu kaynakları oluşturduğuna ortaya konulamazsa hastalık saptanmış olmaz.

Eleştirisi ve özeleştirisi yapılırken nedenlerin ve kaynakların aranması bir başka yarar daha sağlar. Bir çok durumda belirli aksaklık, eksiklik ve yanlışlar eleştirisi konu olan sorunla başlı başına ilişkili değildir. Ya da belirli sorunlar kısa dönemde değiştirilmesi mümkün olmayan objektif gerçeklerin sonucudur. Bu tip durumlarda, kaynakların araştırılması, eleştirinin bütünüyle farklı bir açıdan ele alınmasına yardımcı olarak sorunların karmaşıklığı içinde çözülmesine yardımcı olur.

Bir kere eksik ve yanlışların kaynakları tam olarak saptanırsa, bunlara nasıl son verilebileceği de açıklık kazanır. Bu aşamada, bilimsel sosyalist eleştirinin bir başka ilkesi, önerici olma, çözüm yolunu gösterme ilkesi

gündeme gelir. Çözüm önerileri bilimsel sosyalist eleştirinin kapsamı içinde en büyük yeri alır. Hatta birçok durumda, özellikle, sorunların ve kaynaklarının genel olarak bilindiği ancak tutulacak yol konusunda belirsizlik olduğu durumlarda; eleştirisi ve özeleştirinin daha açık olarak belirtildiği, iş tartışmalarının objektif olarak sınırlandırıldığı durumlarda, öneriler, eleştirisi ve özeleştirinin ifade biçimi olarak değerlendirilebilirler. Amaçlanan «dünün mahkûm edilmesi» değil, yarınla dün sorunlarımızın aşması olarak ulaşılması olduğu için çözüme ilişkin öneriler her koşul altında büyük bir önem taşır.

BOZGUNCU VE YIKICI ELEŞTİRİYLE, «KARALAMA» VE «ÇEKİŞTİRME» İLE BİLİMSEL SOSYALİST ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİYİ AYIRAN FARK İŞTE BİR NOKTADA, YAPICI VE YOL GÖSTERİCİ OLMA NOKTASINDA EN SOMUT BİR BİÇİMDE ORTAYA ÇIKAR.

İŞÇİ SINIFI PARTİSİNDE ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİ, PARTİ İÇİNDE, PARTİNİN TÜZÜK VE KARARLARIYLA BELİRLENEN İŞLEYİŞE UYGUN OLARAK YAPILIR. Bu ilke parti disiplinin bir koşulu olduğu gibi, yapılan eleştirisi ve özeleştirilerin sonuca ulaşmasını, yetkili kurul ve kademe tarafından sonuca bağlanmasını da koşullar. Parti çalışmalarında ilgili eleştirisi ve özeleştirilerin ardında sohbetleride belirtilmesi ile görevin yerine getirildiğinin sanılması, hele hele bu tür değerlendirmelerin partiyi dışına taşırmaması hoşgörülemez. Parti titizliği tüm üyelerle çalışma ekibi ya da ilçe ile ilgili sorunlardan tüm partiyi ilgilendiren sorunlara kadar her konuda eleştirilerin ve önerilerin iletilebilmesi için belirli kuralları göstermiştir. Örneğin, Partimizde ekip toplantıları, ekip başkanları toplantıları, gerektilerle yapılan üye toplantıları, ilçe temsilcileri toplantıları, bölge toplantıları, il temsilcileri toplantıları, ilçe, il ve merkez yönetim kurulu toplantıları, ilçe, il ve büyük kongrelerle *tüzükle belirtilen kapsam içinde* parti sorunlarının enine boyuna ele alınabilmesi olanak vermektedir. Bunun dışında üyelerin bağlı oldukları kademelere yazılı olarak müracaat etmeleri ve değerlendirmelerini gerekirse en üst kurula kadar iletilebilmeleri imkanı vardır. Bütün bu imkânların, *her birinin parti işleyişinde ki yeri titizlikle dikkate alınarak* gerçekleştirilmelidir.

Yeni ilke eleştirisi için de geçerlidir. Kitleyi yokeden ya da kişisel planda kalıp, parti bütünüyle bağ kurulumaya bir eleştirisi olsa olsa bir günah çıkartmadır. Maocular arasında ve kimi gençlik örgütlerinde özeleştirinin bazan bir komediye bazan da bir trajediye dönüşmesinin, devrimci içeriğini kaybetmesinin altında bu yanlış yatmaktadır.

ya konulabilecek kadar ayrıntılı ve somut olmalıdır. *İçinde bulunan koşulların sorumlulukla dikkate alınmasına dayanarak, bununla bitirilen* bir açıklık bilimsel sosyalist eleştirisi ve özeleştirinin yöntemidir. İşçi sınıfı partileri gerçeklerden, açıklıktan ve bunların devrimci bir biçimde yorumlanmasından güç alırlar. Yanlışlarını, aksaklıklarını düzeltir, daha büyük başarılarına doğru yollarına devam ederler.

Bilimsel sosyalist eleştirisi ve özeleştirinin önemli bir ilkesi de kişisellikten uzak durmasıdır. Amaç şu ya da bu kişinin yanlışlarını ve eksikliklerini ortaya çıkarmak değil, parti çalışmalarını etkinleştirme, bu arada tek tek partililerin daha katkılı, daha başarılı olmasına sağlamaktır. Burjuva ve küçük burjuva örgütlerindeki kişisel gelişime ve hücumların hiçbir biçimine işçi sınıfı partisi içinde müsaade edilemez. Parti birliğinin, tüm üyeler arasında gerçek bir mücadele arkadaşlığının korunup geliştirilmesi eleştirisi ve özeleştirinin de başlıca hedeflerinden biri olmak durumundadır. Tıpkı «doğru»larımız, başarılarımız gibi; yanlışlarımız, başarısızlıklarımız da ortaktır. Bunlar hangi kademe de, hangi parti birimi içinde ortaya çıkıyorsa o kademenin ve birimin, hatta en genelinde tüm partinin sorunları olarak ele alınmalı, giderilmesinde ilgili kişilerin katılabilmeyip kazanılması için eldeki bütün olanaklar sonuna kadar kullanılmalıdır. İşte eleştirisi de buna göre biçimlenmelidir. Özellikle her kademedeki yöneticilerin eleştirilerin dile getirilerek «hot-spot» tavırlardan, iticilikten uzak durmaları kesinlikle zorunludur.

Aynı ilke eleştirisi için de geçerlidir. Kitleyi yokeden ya da kişisel planda kalıp, parti bütünüyle bağ kurulumaya bir eleştirisi olsa olsa bir günah çıkartmadır. Maocular arasında ve kimi gençlik örgütlerinde özeleştirinin bazan bir komediye bazan da bir trajediye dönüşmesinin, devrimci içeriğini kaybetmesinin altında bu yanlış yatmaktadır.

MADDE 7 — Parti üyesi;

— Parti mesecilerinin, bağ, olduğu orğaz ve kuruluşta ve onun görev ve sorumluluğu çerçevesinde en geniş özgürlük, objektif ve yapıcı eleştirisi havası içinde tartışır; parti yararına doğru ve geçerli sonuçun alınmasına yardımcı olur. Konu sonuca bağlanıp yetkili organlara karar verildikten sonra, kendi kararı görüşte de olsa karara uygun davranır ve kararın yürürlüğe konup gerçekleştirilmesine için bütün olanakları ile çabada bulunur.

PARTİ TÜZÜĞÜNÜN

çalışma ekipleri, parti yapısının temel taşlarıdır.

Demokrasi Korunup Geliştirilmelidir

Başkanlık Kurulu son politik gelişmeleri gözden geçirmiş ve hükümetin ön-görülebilir demokratik özgürlükleri daha da kısıtlamaya yönelik önlemleri ilgili ola-rak 13.5.1978 tarihli toplantıda «Bildiri»nin yayınlanmasını kararlaştırmıştır.

«İşbaşına geçeli daha altı ay olmadan, iktidar öncesi vaatlerini unutarak, bun-lara tam ters istikamette adım adım me-safe almaya başlayan Ecevit hükümeti, demokratik özgürlükleri daha da ki-sıtlıyıcı yeni yeni önlemleri tezgâhlama peşindedir.

«Üzerinde koparılan büyük şamataya karşın işçi ve emekçiler lehine bir eliy-e verir gibi görüldüğü bazı olanakları diğer eliyile fazlasıyla geri alan yeni «ver-gi paketi», komisyonca parti farkı gözet-meksizin yapılan değişikliklerle bu geri alma işlemi daha da geliştirilerek görü-şüledursun, son günlerde İhtisas Mah-kemeleri, POL - DER'in kapatılma istemi ve son olarak ücretlerin dondurulmasına yönelik yeni beyan, girişim ve önlemler hükümetçe ardı ardına gündeme sokul-maktadır. Bu gelişle, bunları aynı doğ-rultuda diğer girişimlerle izleyeceği de muhakkaktır.

«Bir Millî Güvenlik Kurulu toplantısın-dan sonra ortaya atılan ve yasal olanak-ları araştırılan İhtisas Mahkemeleri gi-rişimi, vaktiyle karşı çıkılmış olduğu için doğrudan benimsenmeyen Devlet Gü-venlik Mahkemeleri'nin daha mahcup bi-çimde yeniden hortlatılmasından başka birşey değildir.

«Gerçekten, anarşiyi önleme, anarşik olayları ve suçları ivedilikle yargılama bahanesi ile, aslında demokratik bir ül-kede mevcut olmaması gereken siyasi suçlar için özel mahkemeler kurulması istemi Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin kurulma gerekçesinden farkısızdır.

«Hangi amaçla olursa olsun, cinayet, yaralama, saldırı, bombalama, dinamit-leme... gibi olayların özel ihtisas ihtiy-acı yoktur. Benzeri davalar mevcut Ceza Mahkemeleri bakımaktadır. Düşün-çe suçlarının ise demokratik bir ülke

hukukunda yeri olmamak gerekir. Tabii hakim ilkesinden uzaklaştırıcı her dav-ranın sonuça özgürlükleri siyasi ikti-darın istemi doğrultusunda daha da ki-sıtlamaya yönelmesi kaçınılmazdır.

«POL - DER'i faşistlerin, MC dönemi-de bütün devlet olanakları zaten el-lerinde bulunduğundan ayrı bir örgüt-lenmeye gerek duymadıkları için köği-üstünde ismen kurdukları POL - BİR'le birlikte kapatma girişimi de aynı doğ-rultuda bir harekettir. POL - DER polis topluluğuna bağlı memurların özlük hak-larını korumak üzere birleşmelerinden doğmuş ve MC dönemlerinde faşizme direnen ve yasalardan yana olan memur-ların devamlı baskı ve kıyım uğratılma-sı sonucu, tabii savunma ve dayanışma güdüsüyle, tüm baskılara karşın geli-şip güçlenen demokrat nitelikli bir deremektir. Şimdi bu derneğin faşist POL - BİR'le aynı kefiye konup birlikte kapa-tılma yollarının aranması, hükümetin de-mokrasi ile faşizmi aynı kefiye koyma-sından başka anlam taşımaz. Faşist şid-det olaylarını önlemeyi ilk amacı olarak sunmuş bulunan hükümetin, eğer ama-cında samimi ise bindiği dalı kesmesin-den farkısız olan bu hareket, faşizmle uzlaşma doğrultusunda sağa doğru sav-rulmanın boyutlarını göstermesi bakı-mından önemlidir. Bu girişimden sonra, sıranın öğretmen, memur, teknik eleman-ların örgütlendiği ve faşizme karşı mü-cadelede kendi kitleleri içinde önemli yerleri olan diğer demokratik kitle örgüt-lerine geleceği bir kehanet sayılmamak gerekir.

«Hükümetin, bu tür önlem ve girişim-lerinin kuşkusuz en önemli işçi sınıfı-nın toplu sözleşme ve grev hakkına karşı yeni sınırlayıcı hükümler getirme iste-mini ortaya koyması olmuştur. Başbakan Ecevit'in Almanya gezisi öncesinde gi-derayak yaptığı açıklama, zaten çok sı-nırli ve kısıtlı olan toplu sözleşme ve grev düzenini daha da daraltıp kısıtlama ni-yetinde olduğunu açıkça belli etmekte-dir. Sayın Ecevit'in sözleri ve ileri sür-düğü kanıtlar en ufak ciddi bir analize dayanamayacak kadar temelsizdir. Yü-rürlükteki yasalarda kendi bakanlığı za-manında çıkmasını fırsat bilerek bu dü-

zeni kendilerinin getirdiğini ve buna ba-ğlı olarak devletin yüksek menfaatleri adına kısıtlamaya da hak kazandığını id-dia etmekte ve işçi sınıfımızın yüzelli yıl-lik mücadele geçmişi ile söke söke ka-zandığı gerçeğini görmezden gelmekte-dir. Bu bir yana, asıl üzerindeki durulması gereken toplu sözleşmelerde aşırı istem-lerde bulunduğu iddiasıdır ki, sendika federasyonlarının haklı olarak belirttik-leri üzere, şimdiye kadar yapılabilen enflasyon ve hayat pahalılığını, bu sö-zleşmelerle oldukça geriden takipten başka birşey değildir.

«Gerçekte hükümet, toplu sözleşme yoluyla elde edilebilen cüzi ücret artış-larını bile işçiyi çok görmektedir. Fiyat artışlarını durduramayan, hiç değilse ar-tış hızını yavaşlatamayan bugünkü ikti-dar, işçi ücretlerini dondurmaya, buna-lımın ağır yükünü işçi sınıfına ve emek-çi kitlelere yüklemeye hazırlanmaktadır. Böylece büyük sermayenin yıllardan beri ısrarla belirttiği istem yerine getiril-miş olacaktır.

«Defalarca belirttik; yine tekrarlıyo-ruz. İşçi sınıfımız ve emekçi halk yığın-ları eski dönemlere oranla daha bilinci-lye ve kararlıdır. Fatırayı topyekün işçi ve emekçilere ödeterek bunalımdan çıkıla-bileceğini ümmak; daha yeni bunalıma-ları önlemek başka anlam taşımaz. Politik ve ekonomik önlem ve çözümler bir bütündür. Büyük sermayeye artan ölçüde uyumlaşarak, kitlelerden kop-parak, onların öziyelerine sırt çevire-rek bunalımdan çıkılmaz. Devlet kadro-larından faşistler temizlenmeli, faşist odaklar ve şiddet eylemlerinin gerek-çe kaynaklarının üzerine vakit geçirmeksiz-yin yürünmeli ve bunlar dağıtılmalıdır. Bununla birlikte, faşizmin ekonomik da-nya ve kaynağını teşkil eden tekelie-rin gücü oluncak ekonomik önlemlerle sınırlandırılması, emperyalist kuruluşlar-dan kısıtlı, demokratik korunup geli-ştirilmelidir.

«Bütün bunları gerçekleştirecek güc-de toplumdaki mevcuttur, çoğunluğu teş-kil eden işçi sınıfı ve emekçi yığınların örgütü birleşik gücü.»

ÖRGÜT HABERLERİ

Fatih İlçe Örgütünün Bildirisi

İSTANBUL - FATİH İLÇE ÖRGÜTÜNÜN KOCAMUSTAFAPAŞA SEMTİNİN OTOBÜS SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ KONUSUNDA AŞAĞIDA ÖZETİNİ YAYINLADIGIMIZ BİLDİRİYİ DAĞITTI :

«İşçi ve emekçilerin oturdukları semtlerde ulaşım için gerekli altyapının olmayışı hattâ ba-zen yıl bile bulunamaması Belediyeye ait otobüs-lerin buraya kadar uzanmasını engellemekte-dir. Öte yandan Belediyelerin kör amacı güc-meleri ve özel ulaşım araçlarının açığını kapat-mayı gözlemeleri işçi ve Emekçileri daha fazla masrafa sokmaktadır.

«Kapitalizmin çalışanlara dayattığı bu ve ben-zer işkenlerden Kocamustafapaşa halkı da nasibini almaktadır. 100.000'i üzerinde nüfusa bulunan semtimizde çalışanların büyük çoğun-luğunun işyeri TAKSİM - ŞİŞLİ civarındadır. Semtimizin anafor yerlere otobüs imadığından işçi gidip ve dönüşlerde güçlükler çekilmektedir. Çoğu zaman vasiya bulunamamakta iş gec-kinmektedir.»

«Semtimiz Muhtarları ile bu konuda yaptığımız müzaccat işlemler «Ölank»larımız Elvermişyere gi-bili söze gerekcesiz ile geri çevrildi. Ancak tele-bizim kesin, mücadelemiz kararlı o'acaktır. Bu uğurda tüm olanaklarımızı sonuna kadar kulla-nacağız. «ELVERMEYEN OLANAKLAR» zorlana-rak KOCAMUSTAFAPAŞA - TAKSİM otobüs se-feri mütlaka konulmalıdır.

«Telebimizin ivedi'liğini ve soruna karşı duyar-lılığını ilgililere daha etkin bir şekilde duvara-bilmek için acımız olduğumuz İZMA KAMPANYA-SI'NA KATILALIM. Katılımın güçlenmesi için el-limden geleni yaparak gücümüzü birleştirelim.

«Unutmayalım sorun bizdir. Çözecek olan da bizim Örgütü Birleşik gücümüzdür.»

İZMİR İL YÖNETİM KURULU ÜYESİ
CEM CEMİL ÖZTÜRK HALEN
BUCA CEZAEVİNDE TUTUKLU BULUNUYOR

«Ulusal Bağımsızlık İçin NATO'ya Hayır kampanyası sırasında demokratik kitle örgütleriince İzmir'de NATO Komutanlığı önünde düzenlenen basın toplantısında «özeltim» alınca ve daha sonra tutuklanan arkadaşımızın tutuklu olduğu il-tiraz reddedildi. Henüz hiç duruşmaya çıkılmamış arkadaşlarımızla ilgili olarak görevlendirilen Parti üyesi Avukat arkadaşlarımız gerekli bütün girişimlerde bulunuyorlar.

Şişli İlçe Örgütünün Bildirisi:

İSTANBUL - ŞİŞLİ İLÇE ÖRGÜTÜ HİSARÜSTÜ SEMTİNİN OTOBÜS SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ KONUSUNDAKİ ÖNERİLERİNİ BİR BİLDİRİYLE SEMT HALKINA DUYURDU. BİLDİRİ ÖZETLE ŞÖYLE : HİSARÜSTÜ HALKININ OTOBÜS SORUNU ÇÖZÜLMELİDİR!

Kentimizin hızla ve çarpık büyümesi, kent içi ulaşımını da kısımlara sokmaktadır. İşçi ve emekçilerin oturdukları cemaatlarında gerek yolların yetersiz olduğu, gerekse beledi-yelerin kör amacı gütmesi sonucunda emek-çilerin işlerine gitmeleri her sabah bir işken-çeye başlamaktadır. Sabahın erken saatle-rinden itibaren karda, yağmurda duraklara bekleyenler bazen otobüsleri dahi binemedik-leri gibi birçok işlerine veya en yakın me-kezi yere yürüyerek gitmek zorunda kalmek-tardır.

- ETİLER OTOBÜS DURAĞI HİSARÜSTÜ SON DURAĞA ALINMALI,
- HİSARÜSTÜ - LEVENT ARASI BİR KA-DEME SAYILMALI VE 2— TL OLMA-LIDIR.
- HİSARÜSTÜ SON DURAĞA KAPALI DU-RAK YAPILMALIDIR...

Çikarlarımızın en kararlı savunucusu, işçi sınıfımızın Bilimsel Sosyalist Partisi TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ, kapitalist düzenin çıkmazlarınd-an birli olan ulaşım sorununu çözümü için üstüne düşen yapacaktır. Bu cabayı sürdü-rürken de tüm sorunlarımızın gerçek çözümün-ün, kapitalizmin yıkılması, işçi ve emekçi sınıfların iktidar olmasıyla sağlanacağını unutmuyacaktır.

ADANA'NIN KADIRLI İLÇESİNDE
TUTUKLANAN İLÇE BAŞKANIMIZ VE
ARKADAŞLARI SERBEST BIRAKILDI

Faşistlerin Kadırlı ilçesinde ilise öğrencilerine sadımları ve arkasından da ilçede terör hava-sı yaratma cabaları üzerine gelişen olaylar üze-rine, atılmalı İlçe Başkanımız Huzim Agah Mü-tüoğlu ve Parti üyesi Mehmet Tuncbilek ile iç-lerinde Kadırlı CHP Gençlik Kolları Başkanını-ın da bulunduğu 8 kişiyi gözaltına aldı. Daha son-ra tutuklanan arkadaşlarımızın Avukatlığını Adana İl Başkanı Ceyhan Can üstlendi. Bir ay kadar tutuklu kalan Partililer ve CHP-lier duruşma sonucunda tahliye edildiiler. Tutuk-suz olarak yargılanmaları sürdürecek olan arkadaşlarımız Parti çalışmalarına daha da ko-rarlı olarak devam ediyorlar.

AMASYA İL SEKRETERİ VE MERKEZ İLÇE SEKRETERİ ARKADAŞLARIMIZ BİR AYLIK TUTUKLUKLUKTAN SONRA SERBEST BIRAKILDI

«Ulusal Bağımsızlık İçin NATO'ya Hayır kampanyası sırasında eyleme yaparken gözaltına alınan arkadaşlar, bu olaydan kısa bir süre sonra da «polis müdahemetiyle» tutuklandılar. Parti yöneticisi ilk arkadaşımızla bir-likte aynı gerekçeyle CHP üyesi bir arkadaşları

da tutuklandı. Arkadaşlarımız tutuklanma ko-rarına üst mahkemede iltiraz edildi. Konuya il-gili olarak görevlendirilen Giresun İl Başkanı Şansal Dikmen, Samsun İl Başkanı Tamer Er-rinmiş Avukat olarak Amasya'ya gittiler. Tutuklu Joğun ve Ankara üyesi Celal Güler arkadaşla-rı avukat arkadaşlarımızın kararı tutumunu dü-zenlemek istenen provokasyonu bızda ve or-«adaşlarımız serbest bırakıldılar.

Parti Yayınları	
1. TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ PROGRAM VE TOZUĞU (4. basım)	10.00 TL
2. TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ TOZUĞU	2.50 TL
3. DEMOKRASİ BİLDİRGESİ (3. basım)	3.00 TL
4. GÜNCEL GÖREV (Tükendi)	1.00 TL
5. YOLUMUZ AÇIK OLSUN (Tükendi)	4.00 TL
6. HER NE PAHASINA BİRLİK DEĞİL	2.50 TL
7. 12 EKİM 1975 SEÇİMLERİNDE TAVRIMIZ (Tükendi)	1.00 TL
8. SELAM TÜRKİYE'NİN AYDINLIK GELECEĞİNE (Tükendi)	5.00 TL
9. MC DÜŞÜRÜLMELİDİR	6.00 TL
10. İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DAYANIŞMASI VE 1 MAYIS	2.50 TL
11. PARTİMİZ GÖREV BAŞINDADIR	5.00 TL
12. YAŞASIN ŞİLİ VE TÜRKİYE HALKLARININ KARDEŞÇE DAYANIŞMASI	3.00 TL
13. BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM İÇİN İLERİ	
14. SAYILARLA TÜRKİYE	7.50 TL
15. TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 1. BÜYÜK KONGRE TUTANAĞI	35.00 TL
16. ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇ YENİLMEZ (Tükendi)	3.00 TL
17. YEREL YÖNETİMLER DEMOKRATİKLEŞ-TİRİLMELİDİR	5.00 TL
18. ULUSAL BAĞIMSIZLIK İÇİN NATO'YA HAYIR	15.00 TL

III. Merkez Semineri Yapılıyor

III. Merkez Semineri 29 Mayıs 1978 Pazartesi günü ile 3 Haziran 1978 Cumartesi günleri arasında Ankara'da yapıldı. Konu ile ilgili genelgeçe 6.5.1978 tarih ve 256 sayılı ile örgütlerimizze gönderildi.

III. Merkez Semineri'nin konuları, Program ve Tüzük açıklamaları olarak saptandı. Seminerin son günleri de Merkez Büro Sekreterleri ile «söyleşi» olarak ayrıldı.

1975 yılı 1 Mayıs'ında yeniden kurulmasından bu yana üç yılı aşkın bir süredir, gelişip, gelişen partimiz saflarında işçi sınıfı ideolojisinin anlaşılmasını, örgütlü ideolojik ve politik olarak geliştirilmesi yolunda tüm olanakları kullanarak elden gelen çaba gösterilmeye çalışıldı. Bu üç yıl içinde düzenli bir haftalık yayın, önceleri önce gündelik çarkırlar daha sonra aylığa dönüştürülen merkez yayını, iki ayda bir çıkarılan teorik yayın ve nihayet onbeş gündüz bir çıkarılan kitle yayını ulaşılan mesafenin somut göstergeleri olarak ortadadır. Ayrıca bu yayınların niteliğinin gitgide yükselmesi, etkinliğinin artması ve kendi alanlarında vazgeçilmez hale gelmeleri başımızın bir diğer göstergesi olmaktadır.

Bu üç yıl içinde karşılaştığımız somut sorunlara açıklık getirmek amacıyla yayınlan ve sayıları 18'i bulan süresiz yayınlar Partimizin ideolojik ve politik mücadelesi içinde başlıca donanımları olmuştur.

Parti saflarının bilimsel sosyalist ideolojide devamlı yetkinliğini artırılması ve bu ideolojisinin sapsızlara karşı anlaşılmasını, somutlaştırılması amacıyla yayınların yanı sıra, çalışmaya ekşiplerinde başlayıp Merkez Seminerlerine kadar uzanan eğitim çalışmalarını ağı da gitgide gelişiyor.

PARTİ ÇALIŞMASININ TEMELİ PROGRAMDIR

Partinin ideolojik ve politik çalışmalarının temelı Parti Programıdır. Parti Programı, somut mücadele hedeflerini ve mücadeleye perspektifini göstermesi açısından, aynı zamanda bir eylem programıdır. Partinin, olaylara bakışı ve olayları yorumlayışı ile çözüm önerileri ve tüm eylemi, işçi temel belge programıdır.

Parti programı aynı zamanda Partinin ideolojik konusunun da bir göstergesidir. Partinin dünya görüşü, bütünlüğüdür. Partinin içine emdirilmiştir. Uluslararası durum, partinin dünya devrimci gücü içindeki yeri, partinin enternasyonalist görevleri, ulusal düzeyde sınıfların karşıtlığı konumu, temel devrimci gücün saptanması, ittifaklar sorunu, egemen sınıflar içindeki ayrışıklık ve mücadeleye stratejisi programın çatısını oluşturur. Bu çatının bütünlüğü içinde Partinin uzlaşmaz ideolojik tutumunu yanı sıra sapsız görüşler karşısındaki tavır, ortaya konur.

Tüm bu nedenlerle parti programı gerekli

tinin sınıfsal niteliğinin en temel göstergelerinden biridir. Parti, programında bu niteliğinden açık ve yalın bir biçimde ortaya koyar. Programdaki açıklık ve somutluk, partinin ideolojik tutumunun ve somut görevleri ile mücadeleye perspektifinin tartışılması bir biçimde saptanması için bir zorunluluktur. Bu açıklık ve somutluğun birinci nedeni ideolojik tutumunun tartışılmasıdır bir biçimde ortaya konmasıdır. Buradaki açıklık, ideolojik tutuma «işaret» edilmesi değil, her anlamda çekilebilecek «yuvarek» tanımlar değil, ideolojik mücadele hattının tüm boyutlarıyla ortaya konmasıdır. Program bu anlamda kısa ve öz, gene bu anlamda kesin ve açıktır.

Açıklık ve somutluğun diğer nedeni, mücadele hedeflerinin hiç bir yanlış anlamaya meydan vermeden belirtilmesinin zorunluluğudur.

Parti programı, örgütün bilimsel sosyalist ideolojisi ile dünya devrimci gücünü içindeki yerini ve somut mücadeleye hedeflerini belirtmekle yetinmez. Bugünden yarına ne yapacağını bilmeyen bir hareket, yarını «sloganlarla» tanımlamaya çalışan bir parti, her zaman ve çok kolay yolunu şaşırır. O nedenle parti programının bir diğer özelliği de, mücadeleye perspektifini, yani bugünden yarına neyi nasıl yapacağını açıklıkla belirtmesidir. Bu nedenle sosyalist hareketin perspektifi «hale o gün gelsin düşüyoruz» gibi bir anlayıştan uzak olarak, bugünden günümüzde, kaldı ki günümüz koşullarında kitleler içinde sosyalizmin tanıtılmasını en önemli bir aracı da sosyalist dünyanın başlanmasını sergilenmesidir. Sosyalist ve emperyalist-kapitalist dünyanın karşılıklı olarak her alandaki somut konunun ortaya konması; kapitalizmin mahkûm edilmesi için propaganda ve ajitasyon çalışmalarında son derece önemli veriler ortaya koymaktadır.

Sosyalist bir gelecek ve kazanımları, bu kanıtlarla daha bugünden elimizin altındadır. Dolayısıyla mücadelemizin en uzak hedefleri bile güncel hedefler olarak belirlenmektedir.

Parti programının bu geniş mücadele ufkunu, sapsızlara karşı mücadeleye de hayati bir önem taşımaktadır. Çünkü sapsızlar sadece günlük, somut çarpışmalar değil aynı zamanda geleceği de çarpıtan akımlardır. Partinin burjuvaziye ve sapsızlara karşı mücadelesindeki bütünlük ve açıklık için parti programının da bu bütünlük ve açıklığa sahip olması zorunludur. Dolayısıyla program, burjuvaziye karşı olduğu kadar sapsız akımlara karşı da partinin ve parti üyelerinin elinde en temel mücadele aracıdır.

İKİNCİ TEMEL BELGE: TÜZÜK

Partinin programı kadar önemli diğer temel belgesi de tüzüğüdür. Çünkü parti tüzüğü programda gösterilen mücadeleye hedeflerinin yaşama geçirilmesini için gerekli

örgütlenme yapısını gösterir. Tüzük, Partinin örgüt ve işleyiş ilkelerinin anayasasıdır. Gene Tüzük, Partinin sınıfsal niteliğinin bir göstergesidir. Partinin programıyla ideolojisi ve mücadeleye hedefleri Tüzüğüyle hayata geçirilir.

Bu nedenle parti tüzüğü bilimsel sosyalist ideolojinin örgütlenme biçimidir. Geçmiş dönemlerde uluslararası işçi sınıfı hareketinde «parti tüzüğü» üzerinde yapılan tartışmaların parti hareketinde sapsızların artış çabasına, bölünmelere yol açtığı düşünülmüş, parti tüzüğünün ideolojik bir belge olarak önemi daha da ortaya çıkar.

Parti tüzüğü, bilimsel sosyalist demokratik merkezîyetçi anlayışın yaşama geçirilmesi biçimidir.

Partinin amaç ve karakteri örgütlenme biçimi, organların görev ve sorumluluk alanları, üyelerin hak ve görevleri parti tüzüğünün sınıfsal içeriğini göstermesi açısından temel niteliği noktalarır.

İşte tüm bu nedenlerle Partiyeye üye olmak için müraacaat eden, «Tüzük ve programını okuyarak benimsedim. Partimize üye olmak istiyorum. Dileğimin kabulünü rica ederim.» diyerek üye giriş formunu imzalar. Yani partiyeye girilebilmesi için temel şart tüzük ve programı benimsemektir.

Ne var ki, tüzük ve programı benimsemesini, partiyeye müraacaat eden kişinin bilinç seviyesi ile orantılıdır. Tüzük ve programı okuyarak partiyeye müraacaat eden kişinin daha sonraları, hatta bütün bir parti yaşamı boyunca sürekli yapacağı temel belgeler yine tüzük ve program olacaktır. Üyenin ideolojik ve politik yetkinliği arttıkça, tüzük ve programın içeriği konusundaki görüşleri de gelişecektir.

Partinin tüzük ve programını kavramak öncelikle bu belgelerin dayandığı bilimsel sosyalist dünya görüşünü kavramakla olanaklıdır. Aksi takdirde örneğin tüzük görevleri ve sorumlulukların alta alta sıralandığı kurulum maddeleri yığın olarak görülebilir. Tüzük ve programı anlamak neyin neden, nasıl, ortaya konduğu ya da formüle edildiğini kavrayabilmektir.

Parti üyesi parti eylemi içinde kendini geliştirdiğine göre, tüzük ve programı da parti eylemi içinde derinlemesine kavramak olanına kavuşacaktır.

Partimizin düzenli kurulması üç yıl geçti. Bu üç yıl içinde başta belirtildiği gibi yapılan çeşitli eylemler, çıkarılan yayınlar, eğitim çalışmaları her birimizin ideolojik ve politik yetkinliğimizin artmasını sağlarken, parti tüzük ve programına bakiyacağımız, bu iki temel belgenin içeriği ve dayandığı dünya görüşü yani bilimsel sosyalizm konusunda ileri düzeyde bilinç birikimlerimiz oldu. Parti program ve tüzüğü konusunda daha kapsamlı bir çalışma yapabileceğimiz için gerekli

İşte bu nedenlerle III. Merkez Semineri'nin konusu Program ve Tüzük açıklamaları olarak seçildi. Bugüne kadar yaptığımız seminerler ve tüm eylemlerimiz de esasında aynı anlayış içinde ele alınıp işlenmiştir. Şimdi daha doğrudan Tüzük ve Program konusuna giriyoruz. Elbette III. Merkez Semineri bu konudaki çalışmalarımızın en ilki ne sonu olacaktır. Bundan sonraki çalışmalarımız da aynı temel üzerinde gelişip yükselecektir.

III. Merkez Semineri için örgütlere çağırılı yapıldığından «seminer» örgütlere yanıtılabilecek nitelikte üyelerin görevlendirilmesi istendi. Çünkü partide kadrolaşmanın amacı üyelerle bu kadrolara bilinç ve deney aktarımını sağlamak ve böylece partinin bir bütün olarak gelişmesini sağlamaktır.

III. Merkez Semineri'ni konunun önemi de gözününe alınarak, Başkanlık Kurulu ve Merkez Yönetim Kurulu üyeleri sunacaklar. Ayrıca Seminerin son günlerinde Merkez Bü-

roların Sekreterleri kendi görev alanlarına ilişkin olarak seminere katılan arkadaşlarımızla sorunlarımız, bu sorunların aşılması ve mücadeleye perspektifimiz konularında aydınlatıcı görüşlere bulacaklarıdır.

Seminere katılacak arkadaşlarımızın, seminerin yararlarını olabildiğince arttırabilecekleri için önceden ve bir süre daha tüzük ve programımızı okumaları büyük önem taşımaktadır.

II Temsilcileri Toplanıyor:

Parti Basını Güçlendirelim

II Temsilcileri toplantısı genişletilmiş olarak 4 Haziran 1978 Pazar günü Ankara'da toplanıyor.

II Başkan ve sekreterleriyle birlikte II. ce Başkanları ve ismen çağrılı Parti üyelerinin katılacağı toplantıda Parti Yayınlarının durumu gündemin tek maddesi, Parti yayınlarının tümünün topluca değerlendirileceği, yayınlarla ilişkin çeşitli sorunların tartışılacağı bu toplantıda Merkezün sunuşlarının yanı sıra örgüt temsilcileri de görüş ve önerilerini açıklayacaklar. Bütün II ve IIcilerimiz kendi örgütlerinde Parti yayınlarının satış, abone, dağıtım durumlarını gösteren listeler hazırlıyorlar. Yayınların daha düzenli satılması ve dağıtılması ile satış ve abone sayılarının artırılmasına ilişkin aldıkları önlemleri, karşılaştıkları sorun-

ları ve buldukları çözüm yollarını da raporlarına yazacak olan yerel örgüt yöneticileri bütün Parti yayınlarının ancak bütün partillerin örgütlü ve bilinçli katkılarıyla başarıya ulaşacağını biliyorlar.

Parti örgütünde ideolojik birliğin pekiştirilmesi, partillerin eğitimi, Partinin örgütlenmesinin geliştirilmesi, etkinliğinin artırılması için Parti yayınlarının içeriği, biçimi kadar yaygınlığı; en geniş kitlelere ulaşması da gerekli. Çeşitli dağıtım zorlukları ve engeller düşünüldüğünde bu konuda da görev Parti örgütlerine düşüyor. Kurulduğundan bu yana her geçen gün adım adım yaygın eylemi geliştiren Partimiz bugün sürel ve süresiz yayınlarıyla ve partillerin yayınlanarak dolaylı yayınlarla zengin bir Parti Basınına sahip. Haftalık, 15 günlük, aylık ve iki aylık süreli yayınlarla sayı-

ları yirmiye varan süresiz yayınlarımızın başlı sayıları da önemli miktarları buluyor. Parti örgütümüzün II Temsilcileri Toplantısı için yapacakları hazırlık çalışmalarında kendi örgüt birimlerinde yayınların satılması, satış bedellerinin gerçekleştirilmesi ve eksiksiz olarak ulaştırılması konusunda ortaya çıkan aksaklıkların bir kez daha incelenmeyecekler. Bu aksaklıktan kısa dönemde ve daha kolayca çözümlenebilecek olanları bu çalışmalar sırasında çözümlenerek II Temsilcileri Toplantısına gelecektir.

Parti yayınlarının bugünkü sorunlarına çözüm, daha güçlü ve etkin bir Parti basınına ulaşmanın ön şartıdır. Parti Genel Merkezimiz hedeflediği yeni amaçlarımızı gerçekleştirebilmek için alınacak önlemlerle de ele alınacağı toplantıda Parti Yayınlarımız, Partimiz daha güçlenmiş olarak çıkacak.

Eğitim Çalışmaları Sürüyor

II ve IIc örgütlerinin yürüttükleri eğitim çalışmalarının yanında birçok ilimizde Merkez Eğitim, Bilim ve Araştırma Büromuzca planlanan eğitim toplantıları yapıyor. Genel Merkezde görevlendirilen arkadaşlarımızın sundukları eğitim çalışmalarını sürdürülecek. Zonguldak, Antalya, Muğla, Adana, İçel, Kayseri, İzmir illerimizdeki çalışmalar programın ilk bölümünü oluşturuyor. Bu illerimiz bir kısmında toplantılar yapıldı. Bir kısmında da önümüzdeki haftalarda yapılacak. Diğer illerimizde de aynı çalışmaların yapılması planlanıyor.

Partimizin 3. Kuruluş Yıldönümü ve 1 Mayıs İşçi Bayramı Kutlandı

1 Mayıs günü İstanbul'da DISK tarafından düzenlenen 1 Mayıs gösterileri, Partiller, üyesi buldukları kitle örgütlerinin fiyolomani alanında geniş biçimde katıldılar.

Bunun yanı sıra, Partimizin üçüncü kuruluş yıldönümü de, 1 Mayıs günü ve onu izleyen hafta, Parti örgütümüzün düzenlediği toplantılarla kutlandı.

Çeşitli illerde ve ilçe lokalitelerinde düzenlenen toplantı ve seminerlerin yanı sıra, bazı örgütlerimizce kapalı salon toplantıları da yapıldı.

Toplantılara katılan Parti merkez ve yerel yöneticileri, 1 Mayıs'ın anlamı ve Partimizin 3. Kuruluş yıldönümüne ilişkin konuşmalar yapıldı. Toplantılarda, koro ve folklor gösterilerinin yanı sıra, Partimizin hazırlamış olduğu çeşitli filmler de gösterildi.

8 Mayıs günü Bursa'da yapılan toplantıda, Genel Sekreter Nihat Sargın konuştu.

İl ve ilçe örgütlerimizden düzenledikleri seminerlerde de Partimizin 3. kuruluş yıldönümü ele alındı.

İRAN'DA DEMOKRATİK MÜCADELE

İran'da Şubat ayından bu yana yüzden çok insanın ölümüne yol açan çatışmalar ve Şah yönetiminin uyguladığı acımasızca baskı yöntemleri toplumsal çelişkilerin artık gizlenemeyecek biçimde açığa çıkmasına yol açmıştır. İran'ın 1906 yılında Meşrutiyetin ilânından bu yana toplumsal yapısının geçirdiği değişiklikler yakından incelendiğinde Türkiye ile şaşırtıcı benzerlikler görülmektedir.

İran'da da yüzyılın başından beri gelişen toplumsal yapı feodal toprak ağaları ile dışa bağımlı büyük burjuvazinin zaman zaman ittifak halinde zaman zaman da birbirleriyle çatışarak oluşturdukları iktidarın etkisi altında gelişmiştir. Büyük burjuvazi 1906 Meşrutiyet ilânından sonra her zaman reform yanlısı olmuş, toplumun modernleştirilmesi, kırsal alanlardaki feodal ilişkilerin ortadan kaldırılması için mücadele etmiştir. Büyük burjuvazi, İran'daki geleneksel feodal güçlere karşı yürüttüğü bu mücadelede en büyük desteği de başta Amerika olmak üzere diğer emperyalist ülkelerden almıştır. Amerika 1953 yılında güçsüz bir milli burjuvazinin adamı olarak ortaya çıkan ve kısa süre iktidarı ele geçiren Başbakan Musaddık'ı CIA'nın ünlü darbelerinden biriyle devirdikten sonra İran'da Şah yönetiminin kilit noktalarını tutmuştur. Bu öylesine açıldıkla yapılmıştır ki, örneğin Amerikalı General Schwarzkopf, Musaddık devrildikten sonra İran jandarmasının yeniden örgütlenmesini yüklenmiş ve bir süre İran jandarmasına komutanlık etmiştir. İran'da Ekonomik Kalkınma Planları ise sürekli Amerikalı uzmanlarca yapılmıştır. Gene Musaddık'ı devirdikten sonra Amerikan Merkezî Haberalma Örgütü CIA'nın İran'ın gizli polisi SAVAK'ı örgütlediği de herkesçe bilinen gerçekler arasındadır.

1953-1959 yılları arasında İran'a yapılan Amerikan yardımları 2 milyar doları bulmaktadır. Ancak yarısı askeri yardım olarak verilen bu paralar Şah'ın ailesi ile yüksek düzey-

deki bir kaç bürokrati zengin etmekten başka bir işe yaramamıştır. Bu dönem içinde, Şah yönetimi ve Amerikalı uzmanlar, İran'da toplumsal yapıyı değiştirmedikleri takdirde yalnızca baskı yöntemleri ile ülkede düzeni koruyamayacaklarının bilincine varmışlardır. Bundan sonra da Şah 1960 yılında ünlü «Ak Devrimi»ni uygulamaya başlamıştır. «Ak Devrimi» içinde en göze çarpan özellik sınırlı toprak reformu olmuştur. Böylece İran'da büyük burjuvazi büyük toprak ağalarına karşı ağır basmıştır. Toprak reformu ile birlikte yeni bir Ekonomik Plan Dönemi başlamıştır. Bu planlarda İran'da altyapı yatırımlarının yapılmasına büyük ağırlık verilmiştir.

Planlı dönemden büyük burjuvazinin istediği sonuçlar bir ölçüde alınmıştır. Örneğin 1965-67 yılları arasında toplam üretim yüzde 28 oranında artmıştır. Ancak aynı dönemde işçi ücretlerinde kaydedilen artış yalnızca yüzde 14 olmuştur.

İŞÇİ SINIFI TOPLUMSAL MÜCADELEDE AĞIRLIĞINI ARTIRIYOR

Bugün son istatistiklere göre İran'da 1 milyon 700 bin kadar işçi var. Ancak bu işçilerin yüzde 50'den çoğu hizmetler sektöründe çalışıyorlar. Sanayi kesiminde çalışan işçilerin sayısı ise 500 bin olarak tahmin ediliyor.

İşçi sınıfı partisi olmaya aday Tudeh Partisi ise bugün için güçsüz. Genellikle işçi sınıfının güçsüz ve bilinç düzeyinin düşük olduğu durumlarda görülen sol sapmalar İran'da yaygın. Bu örgütler İran'da yitirdikten beri olagelen şiddet olaylarında seslerini duyuruyorlar. Genellikle emperyalizme karşı silahlı mücadeleyi öneren bu örgütler arasında ilk aklagelenleri şunlar: Şerika-i Fedai-i Halk, Fedayin-i Halk, Din-i Halk, Azadibaş-i Halkha-i İnan, Cavide-i Arman-i Halk. Bu örgütlerin giriştikleri eylemler ise adam kaçıрма, kaçırılan kişileri «halk mahkemelerin-

de» yargılama, sabotaj ve buna benzer girişimler.

Öte yandan Tudeh Partisi objektif koşulların elverdiği ölçüde işçilerin örgütlenme uğraşısı içinde bulunuyor. Bununla birlikte işçi sınıfının örgütlü ve bilinç düzeyi yüksek siyasal mücadelesinin İran'da başladığı henüz söylenemez. Bugün Şah yönetimine karşı girişilen mücadelede, büyük burjuvazinin emperyalistlerin desteği ile sağladıkları kazanımlara karşı feodallerin gösterdikleri tepkiler de etkinliğini sürdürüyor.

Marx'ın İran'a ve belli bir oranda Türkiye'ye de uyan bir tanımı var. Bu tanımında Marx şöyle diyor: «Sermaye zayıf olduğu sürece, kendinden önceki, ya da kendisinin ortaya çıkmasıyla ortadan kalkmış bulunan üretim biçimlerinin koltuk değneklerini arar. Kendini kuvvetli hissedemez, koltuk değneklerini atarak kendi yasalarına göre ilerler.» Şimdi İran'da da gözlemlenen durum bu. Henüz İran sermayesi koltuk değneklerini atma mücadelesini veriyor. Görünen direniş de, kapitalizm öncesi üretim biçimlerinin geleneksel direniş.

Örneğin bugün İran'da camilerde Ayetullah Şeriat Madari adlı 76 yaşındaki bir din bilgininin Şah yönetimini şiddetle eleştirdiği konuşması kasıtlı tepkilerden cemaata dinletiliyor ve Şah yönetimine karşı etkin bir muhalefet biçimi sayılıyor bu. Giderrek bu tür muhalefet ortadan kalkmaya mahkum. Çünkü kapitalizm öncesi üretim biçimlerinden kaynaklanıyor. Şah ise büyük burjuvazinin ve emperyalizmin taleplerine cevap verebildiği sürece, bu toplum yapısı içinde iktidarı koruyabileceği benziyor. Bir bakıma büyük burjuvazi gelişirken Şah yönetimini kullanıyor.

Halkın demokratik taleplerinin gerçekleşebilmesi ise işçi sınıfının gelişmesine bağlı. Şah'ın ve baskı yönetiminin ne zaman kökleri ortadan kalkacağı, işçi sınıfının ne denli çabuk bilinç kazanacağına ve örgütlenmesine bağlı İran'da.